

Bruxelles, 20. studenoga 2014.
(OR. en)

15414/14
ADD 1

Međuinstitucijski predmet:
2012/0360 (COD)

JUSTCIV 285
EJUSTICE 109
CODEC 2225

DOPUNA NAPOMENI

od:	Predsjedništvo
za:	Coreper/Vijeće

Br. pred. dok.: 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1
13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1

Br. prijedl. Kom.: 17833/12 JUSTCIV 365 CODEC 3077 + ADD 1 + ADD 2

Predmet: Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 o stečajnom postupku
[prvo čitanje]
– – politički dogovor

1. Za delegacije se u Prilogu nalazi tekst prethodno navedenog prijedloga, izmijenjenog sukladno ishodu pregovora s Europskim parlamentom, koji predsjedništvo predlaže s obzirom da je Vijeće (pravosuđe i unutarnji poslovi) usvojilo politički dogovor na sastanku 4. i 5. prosinca 2014.
2. Prethodno navedeni prijedlog predstavljen je kao preinaka Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku („Uredba o stečaju”). Promjene u odnosu na tekst Uredbe o stečaju navedene su **podebljanim slovima**¹.

¹ Tekst naveden **podebljanim slovima** sastavljen je na temelju dokumenta 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 i dokumenta 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1, uzimajući u obzir manje tehničke prilagodbe navedene u dokumentu 14891/14 JUSTCIV 267 EJUSTICE 102 CODEC 2141 i ishod pregovora s Europskim parlamentom u pogledu uvodnih izjava 21., 30. i članka 3. stavka 1.

[...] UREDBA [...] (EU) br. [...] **EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA** od [...] o stečajnom postupku

(preinaka)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor [...] o funkcioniranju Europske [...] unije, a posebno njegov članak [...] **81.**,

[...]

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

[...]

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje **Europskoga** gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka³,

budući da:

² SL C..., ..., str.

³ SL C..., ..., str.

- (1) **Komisija je 12. prosinca 2012. usvojila izvješće o primjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 o stečajnom postupku. U izvješću je zaključeno da Uredba općenito dobro funkcionira, no da je poželjno poboljšati primjenu određenih njezinih odredbi kako bi se unaprijedilo učinkovito upravljanje prekograničnim stečajnim postupcima. Budući da je Uredba već nekoliko puta⁴ mijenjana te da je treba dodatno izmijeniti, tu bi Uredbu zbog jasnoće trebalo preinačiti.**
- (2) Europska unija je postavila za cilj uspostavljanje područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (3) Pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta zahtijeva da se prekogranični stečajni postupci trebaju odvijati učinkovito i djelotvorno, a ovu je Uredbu potrebno donijeti kako bi se postigao ovaj cilj koji spada u suradnju sudova u građanskim stvarima u smislu članka [...] **81.** Ugovora.
- (4) Aktivnosti poduzetnika sve više imaju prekogranične učinke, pa su stoga sve više uređene pravom [...] **Unije**. Dok insolventnost takvih poduzetnika također utječe na pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, postoji i potreba za aktom [...] **Unije** koji bi zahtijevao koordinaciju mjera koje se poduzimaju u vezi s imovinom insolventnog dužnika.
- (5) **Za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta potrebno je izbjegavati poticanje stranaka da prenose svoju imovinu ili sudske postupke iz jedne države članice u drugu, u potrazi za povoljnijim pravnim položajem na štetu većine vjerovnika („forum shopping”).**
- (5) [...] ⁵

⁴ Vidi Prilog C.

⁵ Vidi novu uvodnu izjavu 80.

(6) [...]

(6) **Ovom Uredbom trebalo bi obuhvatiti odredbe o nadležnosti za pokretanje stečajnih postupaka i parnica koje izravno proizlaze iz stečajnih postupaka i koje su s njima tijesno povezane. Ova bi Uredba također trebala sadržavati odredbe u vezi s priznavanjem i izvršenjem presuda u takvim postupcima i odredbama u vezi s mjerodavnim pravom za stečajne postupke. K tomu, ova bi Uredba trebala sadržavati pravila o usklađivanju stečajnih postupaka koji su povezani s istim dužnikom ili nekoliko članova iste skupine trgovačkih društava.**

(7) **Stečaj, postupci u vezi s likvidacijom insolventnih društava ili drugih pravnih osoba, sudske nagode, postupci prisilnog poravnanja ili slični postupci i parnice povezane s takvim postupcima izuzeti su iz područja primjene Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima⁶. Ti bi postupci trebali biti obuhvaćeni ovom Uredbom. Tumačenjem ove Uredbe trebale bi se u što je moguće većoj mjeri izbjegavati regulatorne rupe između dva instrumenta.**

Međutim, sama činjenica da nacionalni postupak nije naveden u Prilogu A ovoj Uredbi ne bi trebala podrazumijevati da je taj postupak obuhvaćen Uredbom Vijeća (EZ) br. 1215/2012.

⁶ SL L 351, 20.12.2012, p. 1.

- (8) S ciljem poboljšavanja učinkovitosti i djelotvornosti stečajnih postupaka koji imaju prekogranične učinke potrebno je i primjereno da odredbe o sudskoj nadležnosti, priznavanju i pravu koje se primjenjuje u ovom području budu sadržane u jednom pravnom aktu [...] **Unije**, koji je obvezujući i izravno primjenjiv u državama članicama.
- (9) **Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na stečajne postupke koji ispunjavaju uvjete utvrđene u ovoj Uredbi, neovisno o tome je li dužnik fizička ili pravna osoba, trgovac ili privatna osoba.**

Ti stečajni postupci iscrpno su navedeni u Prilogu A. Ako je nacionalni postupak naveden u Prilogu A, ova bi se Uredba trebala primjenjivati bez daljnjeg ispitivanja sudova u drugoj državi članici jesu li ispunjeni zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi. Ako nacionalni stečajni postupak nije naveden u Prilogu A, taj postupak ne bi trebao biti obuhvaćen područjem primjene ove Uredbe.

- (10) **Područje primjene ove Uredbe trebalo bi proširiti na postupke kojima se promiče spašavanje ekonomski održivih poduzeća koja se, međutim, nalaze u poteškoćama i pruža druga prilika poduzetnicima. Područje primjene trebalo bi osobito proširiti na postupke kojima se osigurava restrukturiranje dužnika u fazi u kojoj postoji samo vjerojatnost stečaja i postupke u kojima se ostavlja dužniku potpuna ili djelomična kontrola nad njegovom imovinom i poslovima. Trebalo bi ga proširiti i na postupke kojima se osigurava otpust duga ili prilagodba duga potrošačima i samozaposlenim osobama, primjerice smanjujući iznos koji dužnik treba platiti ili produljujući razdoblje za plaćanje koje mu je odobreno. Budući da ti postupci ne podrazumijevaju obavezno imenovanje stečajnog upravitelja, trebali bi biti obuhvaćeni ovom Uredbom ako se održavaju pod kontrolom ili nadzorom suda. U tom smislu pojam „kontrola” trebao bi uključiti situacije u kojima sud intervenira samo na žalbu vjerovnika ili ostalih zainteresiranih strana.**

- (11) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati i na postupke kojima se odobrava privremena odgoda ovršnih postupaka koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici ako takvi postupci mogu negativno utjecati i otežati izgleda za restrukturiranje dužnikova poduzeća. Takvi postupci ne bi trebali biti štetni za većinu vjerovnika i trebali bi prethoditi drugim postupcima koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe ako se ne može postići dogovor o planu restrukturiranja.
- (12) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na postupke čije je pokretanje javno kako bi se omogućilo vjerovnicima da saznaju za postupke i da prijave tražbine te na taj način osigurala kolektivna priroda postupka i dala mogućnost vjerovnicima da ospore nadležnost suda koji je pokrenuo postupak.

U skladu s time ova Uredba ne bi trebala obuhvatiti stečajne postupke koji su povjerljivi. Iako navedeni postupci mogu igrati važnu ulogu u nekim državama članicama, njihova povjerljivost onemogućuje vjerovniku ili sudu koji se nalaze u drugoj državi članici da budu upoznati s činjenicom da su takvi postupci pokrenuti, što otežava priznavanje njihovih učinaka u cijelom EU-u.

- (13) **Cjelokupni postupak koji je obuhvaćen područjem primjene ove Uredbe trebao bi uključivati sve ili značajan dio vjerovnika kojima dužnik duguje sve ili značajan dio svojih nepodmirenih dugova pod uvjetom da to nema učinka na tražbine onih vjerovnika koji nisu uključeni u takav postupak. Time bi također trebali biti obuhvaćeni postupci koji uključuju samo financijske vjerovnike dužnika. Postupci koji ne uključuju sve vjerovnike dužnika trebali bi biti postupci čiji je cilj spašavanje dužnika. Postupci koji dovode do konačnog prestanka djelovanja dužnika ili likvidacije njegove imovine trebali bi uključivati sve vjerovnike dužnika. Osim toga, činjenica da neki stečajni postupci za fizičke osobe isključuju određene kategorije tražbina, poput zahtjeva za uzdržavanje, iz mogućnosti otpusta duga ne bi trebala značiti da takvi postupci nisu cjelokupni.**
- (14) **Ova Uredba također bi se trebala primjenjivati na postupke koji su, prema pravu nekih država članica, pokrenuti te se provode određeno razdoblje na privremenoj osnovi prije nego li sud izda nalog kojim potvrđuje nastavak postupka na neprivremenoj osnovi. Osim što ih se naziva „privremenim postupcima”, ti postupci trebali bi zadovoljiti sve druge preduvjete ove Uredbe.**
- (15) **Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na postupke koji se temelje na pravu koje se odnosi na stečaj. Međutim, postupke koji se temelje na općem pravu trgovačkih društava koje nije namijenjeno isključivo situacijama stečaja ne bi trebalo smatrati postupcima koji se temelje na pravu koje se odnosi na stečaj. Slično tome, svrha prilagodbe duga ne bi trebala uključivati posebne postupke kojima se otpisuju dugovi fizičke osobe vrlo niskih prihoda i vrlo niske vrijednosti imovine, pod uvjetom da se tom vrstom postupaka nikad ne donose odredbe o plaćanju vjerovnicima.**

- (16) Područje primjene Uredbe trebalo bi se proširiti na postupke koji nastaju zato što se dužnik suočava s nefinancijskim teškoćama, ali pod uvjetom da te teškoće stvarno i ozbiljno prijetе dužnikovoj postojećoj ili budućoj sposobnosti da plati dugove koji dospijevaju. Razdoblje relevantno za utvrđivanje takve prijetnje može biti razdoblje od nekoliko mjeseci, ili čak dulje, kako bi se obuhvatilo slučajeve u kojima se dužnik suočava s nefinancijskim poteškoćama koje dovode u opasnost trajnost njegova poslovanja te, u srednjoročnom razdoblju, njegovu likvidnost. To se može dogoditi, primjerice ako dužnik izgubi klijenta koji je od ključne važnosti za njega.
- (17) Ova Uredba ne bi trebala dovoditi u pitanje pravila o naplati državnih potpora od insolventnih društava kako ih tumači sudska praksa Suda Europske unije.
- (18) Stečajni postupci koji se tiču osiguravajućih društava, kreditnih institucija, investicijskih poduzeća i drugih poduzeća, institucija ili društava ako su obuhvaćeni Direktivom 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija⁷ (kako je izmijenjena) te društva za zajednička ulaganja trebali bi biti isključeni iz područja primjene ove Uredbe. Na takva se društva ne bi trebala primjenjivati ova Uredba jer su ona predmet posebnih propisa i jer nacionalna nadzorna tijela imaju široke ovlasti za postupanje.
- (19) Stečajni postupci ne uključuju nužno postupanje tijela sudske vlasti; stoga se izrazu „sud” u ovoj Uredbi treba, u određenim odredbama, dati široko značenje i treba uključivati i osobu ili tijelo koji su nacionalnim pravom ovlašteni pokretati stečajne postupke. S ciljem primjene ove Uredbe, postupci (uključujući pravne radnje i formalnosti) trebali bi biti usklađeni ne samo s odredbama ove Uredbe, nego i službeno priznati i pravovaljani u državi članici u kojoj je pokrenut stečajni postupak.

⁷ SL L 125, 5.5.2001., str. 15.

- (20) **Stečajni upravitelji definirani su u ovoj Uredbi te su navedeni u Prilogu B. Stečajni upravitelji imenovani bez uključivanja sudskog tijela trebali bi prema nacionalnom pravu biti na odgovarajući način uređeni zakonom i ovlašteni za djelovanje u stečajnom postupku te bi se nacionalnim regulatornim okvirom trebali pružiti odgovarajući mehanizmi za djelovanje u vezi s mogućim sukobom interesa.**
- (21) Ova Uredba polazi od činjenice da zbog velikih razlika u materijalnom pravu nije moguće uvesti stečajni postupak s univerzalnim područjem primjene u cijeloj [...] **Uniji**. Primjena, bez izuzetaka, prava države u kojoj se pokreće takav postupak bi zbog toga često izazivala teškoće. Na primjer, to važi za vrlo različite zakone o založnom pravu u [...] **Uniji**. Nadalje, prava prvenstva koja uživaju neki vjerovnici u stečajnom postupku su u nekim slučajevima potpuno različita. **Pri sljedećem preispitivanju ove Uredbe bit će potrebno utvrditi daljnje mjere kako bi se poboljšala prava prvenstva za zaposlenike na europskoj razini.** Ova bi Uredba to trebala uzeti u obzir na dva različita načina. S jedne strane trebalo bi osigurati posebna pravila o mjerodavnom pravu u slučaju posebno značajnih prava i pravnih odnosa (npr. stvarnih prava i ugovora o radu). S druge strane, uz glavni stečajni postupak s univerzalnim područjem primjene trebalo bi dozvoliti i nacionalni postupak koji obuhvaća samo imovinu koja se nalazi u državi gdje se pokreće postupak.
- (22) Ova Uredba omogućuje da se glavni stečajni postupak pokrene u državi članici gdje dužnik ima središte svojih glavnih interesa. Ti postupci imaju općenito područje primjene i usmjereni su k tomu da obuhvate svu dužnikovu imovinu. Zbog zaštite različitosti interesa, ova Uredba dopušta pokretanje sekundarnih postupaka koji se odvijaju usporedo s glavnim postupcima. Sekundarni postupci se mogu pokrenuti u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan. Učinci sekundarnog postupka su ograničeni na imovinu koja se nalazi u toj državi. Obvezna pravila o koordinaciji s glavnim postupkom zadovoljavaju potrebu za jedinstvenom primjenom u [...] **Uniji**.

- (23) **U slučaju pokretanja glavnog postupka koji se odnosi na pravnu osobu ili trgovačko društvo u državi članici koja nije država članica u kojoj se nalazi njihovo registrirano sjedište, trebalo bi omogućiti pokretanje sekundarnog postupka u državi članici u kojoj se nalazi registrirano sjedište, uz uvjet da dužnik obavlja gospodarsku djelatnost koja uključuje ljudske resurse i imovinu u toj državi, s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije.**
- (24) Ova se Uredba primjenjuje samo na postupke u kojima se središte dužnikovih glavnih interesa nalazi unutar [...] Unije.
- (25) Pravila o nadležnosti iz ove Uredbe utvrđuju samo međunarodnu nadležnost, to jest, ona samo određuju državu članicu čiji sudovi mogu pokrenuti stečajni postupak. Mjesna nadležnost unutar te države članice mora se utvrditi nacionalnim pravom dotične države članice.
- (26) **Prije pokretanja stečajnog postupka nadležni sud trebao bi ispitati na vlastitu inicijativu nalazi li se dužnikovo središte glavnih interesa ili poslovni nastan zaista unutar njegove nadležnosti.**
- (27) **Prilikom utvrđivanja mogu li treće osobe provjeriti središte glavnog interesa, posebnu pozornost trebalo bi posvetiti vjerovnicima i njihovoj percepciji o tome gdje dužnik ostvaruje svoje interese. To može iziskivati, u slučaju premještanja središta glavnog interesa, pravodobno obavješćivanje vjerovnika o novoj lokaciji na kojoj dužnik obavlja svoju djelatnost, npr. usmjeravanjem pozornosti na promjenu adrese u poslovnoj korespondenciji ili objavom nove lokacije na neki drugi prikladan način.**
- (28) **Ova bi Uredba trebala sadržavati niz zaštitnih mjera kako bi se spriječila potraga za najblažom pravnom jurisdikcijom s ciljem prijave ili zloporabe.**

- (29) U skladu s tim, pretpostavke da su registrirano sjedište, glavno mjesto poslovanja i uobičajeno boravište središte glavnih interesa trebale bi biti oborive i sud bi trebao pozorno ocijeniti nalazi li se doista dužnikovo središte glavnih interesa u toj državi članici.

U slučaju trgovačkog društva, trebalo bi biti moguće pobiti tu pretpostavku ako se središnja uprava trgovačkog društva nalazi u drugoj državi članici nego onoj njezina registriranog sjedišta i ako se sveobuhvatnom ocjenom svih relevantnih čimbenika, što mogu provjeriti treće strane, ispostavi da se stvarno središte uprave i nadzora te upravljanja interesima nalazi u drugoj državi članici.

U slučaju pojedinca koji ne ostvaruje neovisnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost, trebalo bi biti moguće pobiti tu pretpostavku na primjer ako se veći dio imovine dužnika nalazi izvan države članice uobičajenog boravišta dužnika ili u slučaju da je moguće utvrditi da je glavni razlog preseljenja bilo podnošenje zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u novoj jurisdikciji i ako bi se zbog takvog podnošenja zahtjeva značajno i negativno utjecalo na interese vjerovnika koji su s dužnikom poslovali prije preseljenja.

- (30) S istim ciljem sprečavanja potrage za najblažom pravnom jurisdikcijom s ciljem prijevarne ili zloporabe, pretpostavka da se središte glavnog interesa nalazi na mjestu registriranog sjedišta, glavnom mjestu poslovanja pojedinca, odnosno na mjestu njegova uobičajenog boravišta ne bi se trebala primjenjivati u slučaju trgovačkog društva, pravne osobe ili pojedinca koji ostvaruje neovisnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost ako je dužnik premjestio registrirano sjedište ili glavno mjesto poslovanja u drugu državu članicu u razdoblju od tri mjeseca prije zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka, ili u slučaju pojedinca koji ne ostvaruje neovisnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost ako je dužnik premjestio svoje uobičajeno boravište u drugu državu članicu u razdoblju od šest mjeseci prije zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka.

- (31) U svim slučajevima kada zbog okolnosti slučaja postoje sumnje u vezi s nadležnošću suda, sud od dužnika treba tražiti da preda dodatne dokaze koji podupiru njegove tvrdnje i, u slučajevima kada je to omogućeno pravom koje se primjenjuje na stečajne postupke, dati dužnikovim vjerovnicima priliku da predstavu svoja stajališta u vezi s pitanjem nadležnosti.
- (32) Kada sud koji je zaprimio zahtjev za pokretanje stečajnog postupka ustanovi da se središte glavnog interesa ne nalazi u području njegove nadležnosti, ne bi trebao pokretati glavni stečajni postupak.
- (33) Osim toga, svaki vjerovnik dužnika trebao bi na raspolaganju imati djelotvoran pravni lijek protiv odluke o pokretanju stečajnog postupka. Posljedice osporavanja odluke o pokretanju stečajnog postupka trebale bi se urediti nacionalnim pravom.
- (13) [...]
- (34) Sudovi države članice koji pokreću stečajni postupak također bi trebali imati nadležnost za parnice koje izravno proizlaze iz stečajnog postupka i koje su s njim tijesno povezane. To uključuje radnje poništenja protiv tuženika u drugim državama članicama i radnje koje se odnose na obveze koje nastaju tijekom stečajnog postupka, kao što je predujam za troškove postupka. Nasuprot tomu, radnje za ispunjavanje obveza iz ugovora koji je dužnik sklopio prije pokretanja postupka ne proizlaze izravno iz postupka. Kada je takva parnica povezana s drugom parnicom čija je osnova opće građansko i trgovačko pravo, stečajni upravitelj trebao bi biti u mogućnosti dovesti obje parnice pred sudove optuženikova domicila ako smatra da je učinkovitije parnicu dovesti pred taj sud. To bi, na primjer, mogao biti slučaj ako stečajni upravitelj želi kombinirati parnicu o odgovornosti direktora na osnovi stečajnog prava s parnicom čija je osnova pravo trgovačkih društava ili opće pravo naknade štete.

- (35) Sud nadležan za pokretanje glavnog stečajnog postupka treba imati mogućnost izricanja privremenih i sigurnosnih mjera od trenutka podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka. Sigurnosne mjere prije i nakon početka stečajnog postupka vrlo su važne za učinkovitost stečajnih postupaka. S tim u vezi, ova bi Uredba trebala predviđati različite mogućnosti. S jedne strane, sudu nadležnom za glavne stečajne postupke trebalo bi također biti omogućeno da odredi privremene sigurnosne mjere koje bi pokrivale imovinu koja se nalazi na području ostalih država članica. S druge strane, [...] **stečajnom upravitelju** privremeno imenovanom prije pokretanja glavnog stečajnog postupka trebalo bi biti omogućeno da, u državama članicama u kojima postoji poslovni nastan dužnika, primijeni sigurnosne mjere koje su moguće prema propisima tih država.
- (36) **Prije pokretanja glavnog stečajnog postupka, pravo podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan trebalo bi biti ograničeno na domaće vjerovnike i javna tijela ili na slučajeve u kojima glavni stečajni postupak ne može biti pokrenut prema pravu države članice gdje dužnik ima središte svojih glavnih interesa. Razlog ovom ograničenju jest namjera da se slučajevi u kojima se teritorijalni stečajni postupci zahtijevaju prije glavnog stečajnog postupka ograniče samo na one neophodno potrebne.**
- (37) Nakon pokretanja glavnog stečajnog postupka, pravo podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan nije ograničeno ovom Uredbom. [...] **Stečajni upravitelj** u glavnom postupku ili bilo koja druga osoba ovlaštena na temelju nacionalnog prava države članice, može zahtijevati pokretanje sekundarnog stečajnog postupka.

- (38) **Ovom bi se Uredbom trebala predvidjeti pravila za lokalizaciju imovine dužnika i ta bi se pravila trebala primjenjivati pri određivanju imovine koja pripada glavnom ili sekundarnom postupku ili na situacije koje se odnose na stvarna prava trećih strana. Ovom bi se Uredbom posebno trebalo odrediti da bi europski patenti s jedinstvenim učinkom, žig Zajednice ili bilo koja druga slična prava, kao što su prava na biljnu sortu Zajednice ili dizajni Zajednice trebali biti uključeni samo u glavni postupak.**
- (39) Osim zaštite lokalnih interesa, sekundarni stečajni postupci mogu poslužiti u različite svrhe. Može biti slučajeva gdje je dužnikova **stečajna** masa previše složena da bi se njome upravljalo kao jedinicom, ili gdje su razlike u dotičnim pravnim sustavima tako velike da se mogu javiti poteškoće kada se djelovanje zakona države članice u kojoj se pokreće postupak proširi i na druge države gdje se imovina nalazi. Iz tog razloga [...] **stečajni upravitelj** može zatražiti pokretanje sekundarnog postupka kada je to potrebno radi učinkovitog upravljanja **stečajnom** imovinom.
- (40) **Sekundarni postupci također mogu otežavati učinkovito upravljanje stečajnom imovinom. Ovom se Uredbom stoga utvrđuju dvije posebne situacije u kojima bi sud kojem je podnesen zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka trebao biti u mogućnosti, na zahtjev stečajnog upravitelja u glavnom postupku, odgoditi ili odbiti pokretanje takvog postupka. Prvo, ovom se Uredbom stečajnom upravitelju u glavnom postupku daje mogućnost da u odnosu na domaće vjerovnike preuzme obvezu da će prema njima postupati kao da je sekundarni postupak pokrenut. Ta obveza mora ispuniti niz uvjeta utvrđenih u Uredbi, konkretno, mora je odobriti kvalificirana većina domaćih vjerovnika. Kad je takva obveza preuzeta, sud kojem je podnesen zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka trebao bi biti u mogućnosti odbiti pokretanje nakon što utvrdi da ta obveza na odgovarajući način štiti opće interese domaćih vjerovnika. Prilikom procjene tih interesa sud bi trebao uzeti u obzir činjenicu da je obvezu odobrila kvalificirana većina domaćih vjerovnika.**

- (41) **Za potrebe te obveze imovina i prava koji se nalaze u državi članici u kojoj dužnik ima poslovni nastan trebali bi činiti potkategoriju stečajne mase, a pri njihovoj raspodjeli ili raspodjeli prihoda od njihove realizacije stečajni upravitelj u glavnom postupku trebao bi poštovati pravo prvenstva koje bi vjerovnici imali da je sekundarni postupak bio pokrenut u toj državi članici.**
- (42) **Za odobravanje obveze, prema potrebi, trebalo bi se primjenjivati nacionalno pravo. Posebno, ako pravila glasovanja za donošenje plana restrukturiranja prema nacionalnom pravu zahtijevaju prethodno odobrenje tražbina vjerovnika, te bi se tražbine trebalo smatrati odobrenima za potrebe glasovanja o obvezi. Ako postoje različiti postupci za donošenje planova restrukturiranja u skladu s nacionalnim pravom, države članice trebale bi odrediti poseban postupak koji bi trebao biti mjerodavan u tom kontekstu.**
- (43) **Osim toga, ovom Uredbom trebala bi se predvidjeti mogućnost da sud privremeno zastane s pokretanjem sekundarnog postupka ako je u glavnom postupku odobrena privremena odgoda pojedinog ovršnog postupka kako bi se očuvala učinkovitost takve odgode. Sud bi trebao biti u mogućnosti odobriti privremeni zastoj ako utvrdi da su osigurane odgovarajuće mjere za zaštitu interesa domaćih vjerovnika. U tom slučaju svi vjerovnici na koje bi mogao utjecati ishod pregovora o planu restrukturiranja trebali bi biti obaviješteni o pregovorima i trebalo bi im biti dopušteno da u njima sudjeluju.**

Radi osiguravanja djelotvorne zaštite lokalnih interesa, stečajni upravitelj glavnog postupka ne bi trebao biti u mogućnosti zlouporabom realizirati ili premjestiti imovinu koja se nalazi u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan, a posebno u svrhu sprečavanja mogućnosti da se takvi interesi učinkovito zadovolje ako bi se poslije pokrenuo sekundarni postupak.

- (44) **Ništa u ovoj Uredbi ne bi trebalo sprječavati sudove države članice u kojoj je pokrenut sekundarni postupak da kazne dužnikove direktore zbog bilo kakvog kršenja njihovih dužnosti, pod uvjetom da su ti sudovi nadležni za rješavanje takvih sporova prema nacionalnom pravu.**
- (45) **Glavni stečajni postupak i sekundarni postupci mogu doprinijeti učinkovitom upravljanju dužnikovom stečajnom imovinom ili učinkovitoj realizaciji ukupne imovine ako postoji dobra suradnja između sudionika uključenih u sve usporedne postupke. Glavni uvjet za to jest da razni uključeni stečajni upravitelji i sudovi moraju blisko surađivati, posebno u razmjeni dovoljne količine informacija. Kako bi se osigurala značajnija uloga glavnog postupka, stečajnom upravitelju u takvom postupku trebalo bi osigurati nekoliko mogućnosti za intervenciju u sekundarne stečajne postupke koji se vode istodobno. Posebno bi stečajni upravitelj trebao biti u mogućnosti predložiti plan restrukturiranja ili stečajnu nagodbu ili zatražiti obustavu realizacije imovine u sekundarnom stečajnom postupku. Stečajni upravitelji i sudovi u svojoj bi suradnji trebali voditi računa o najboljoj praksi za suradnju u prekograničnim stečajnim postupcima kao što je utvrđeno u načelima i smjernicama o komuniciranju i suradnji koje su donijele europske i međunarodne organizacije aktivne u području stečajnog prava, a posebno u relevantnim smjernicama koje je pripremio UNCITRAL.**

- (46) **S obzirom na takvu suradnju, stečajni upravitelji i sudovi mogu sklapati sporazume i protokole u svrhu olakšavanja prekogranične suradnje više stečajnih postupaka u različitim državama članicama u odnosu na istog dužnika ili članove iste skupine trgovačkih društava ako je to u skladu s pravilima koja se primjenjuju na svaki od postupaka. Takvi sporazumi i protokoli mogu varirati u obliku (pisani ili usmeni) i području primjene (od generičkih do specifičnih) te ih mogu sklopiti različite stranke. Jednostavnim generičkim sporazumima može se istaknuti potreba za bliskom suradnjom među strankama, bez rješavanja specifičnih pitanja, dok se detaljnijim, specifičnim ugovorima uspostavlja okvir načela za upravljanje više stečajnih postupaka te ih mogu odobriti uključeni sudovi ako tako zahtijeva nacionalno pravo. Oni mogu odražavati dogovor između stranaka da se poduzmu određeni koraci ili djelovanja ili da se od određenih koraka ili djelovanja suzdrži.**
- (47) **Slično tomu, sudovi različitih država članica mogu surađivati tako da koordiniraju imenovanje stečajnih upravitelja. U tom kontekstu mogu imenovati jednog stečajnog upravitelja za nekoliko stečajnih postupaka koji se odnose na istog dužnika ili za različite članove skupine trgovačkih društava pod uvjetom da je to u skladu s pravilima koja se primjenjuju na svaki od postupaka, a posebno sa zahtjevima u vezi s kvalifikacijama i licenciranjem stečajnog upravitelja, ako postoje.**
- (48) **Ovom bi se Uredbom osiguralo učinkovito upravljanje stečajnim postupcima različitih društava koja čine dio skupine trgovačkih društava.**

- (49) Kada su stečajni postupci pokrenuti za nekoliko trgovačkih društava iz iste skupine, trebala bi postojati dobra suradnja između sudionika uključenih u te postupke. Razni uključeni stečajni upravitelji i sudovi stoga bi trebali imati sličnu obvezu međusobne suradnje i komunikacije poput onih koji su uključeni u glavne i sekundarne postupke povezane s istim dužnikom. Suradnja između stečajnih upravitelja nikad ne bi smjela ugrožavati interese vjerovnika u svakom od postupaka i takva bi suradnja trebala biti usmjerena na pronalaženje rješenja koje bi potaknulo sinergije diljem skupine.
- (50) Uvođenje pravila o stečaju skupina trgovačkih društava ne bi trebalo ograničiti mogućnost suda za pokretanje stečajnog postupka za više trgovačkih društava koja pripadaju istoj skupini u jednoj nadležnosti ako sud smatra da se središte glavnih interesa tih trgovačkih društava nalazi u jednoj državi članici. U takvim situacijama sud bi također trebao biti u mogućnosti imenovati, prema potrebi, istog stečajnog upravitelja za sve dotične postupke pod uvjetom da to nije neusklađeno s pravilima koja se na njih primjenjuju.
- (51) S ciljem daljnjeg poboljšanja koordinacije stečaja članova skupine trgovačkih društava i kako bi se omogućilo koordinirano restrukturiranje skupine, ovom bi se Uredbom trebala utvrditi postupovna pravila za koordinaciju stečaja članova skupine trgovačkih društava. Tom bi se koordinacijom trebalo nastojati osigurati učinkovitost koordinacije, a u isto vrijeme poštovati pojedinačnu pravnu osobnost svakog člana skupine.

- (52) **Stečajni upravitelj imenovan u stečajnom postupku koji je pokrenut u odnosu na člana skupine trebao bi biti u mogućnosti da zatraži pokretanje postupka koordinacije skupine. Međutim, ako pravo koje se primjenjuje na stečaj to zahtijeva, taj stečajni upravitelj trebao bi dobiti potrebno odobrenje prije podnošenja takvog zahtjeva. U zahtjevu bi trebali biti navedeni ključni elementi koordinacije, osobito pregled plana koordinacije, prijedlog osobe koju bi trebalo imenovati za koordinatora i pregled procijenjenih troškova koordinacije.**
- (53) **Kako bi se osigurala dobrovoljna priroda postupka koordinacije skupine, stečajni upravitelji koji u njemu sudjeluju trebali bi biti u mogućnosti usprotiviti se sudjelovanju u postupku u određenom razdoblju.**

Kako bi se omogućilo uključenim stečajnim upraviteljima da donesu utemeljenu odluku o sudjelovanju u postupku koordinacije, uključeni stečajni upravitelji trebali bi u ranoj fazi postupka biti obaviješteni o ključnim elementima koordinacije. Međutim, stečajni upravitelj koji je isprva prigovorio uključenju u postupak koordinacije trebao bi biti u mogućnosti naknadno zatražiti da u njima sudjeluje. U tom slučaju koordinator bi trebao donijeti odluku o prihvatljivosti takvog zahtjeva. Svi stečajni upravitelji, između ostalog i onaj koji podnosi zahtjev, trebali bi biti obaviješteni o odluci koordinatora te imati mogućnost osporavanja te odluke pred sudom koji je pokrenuo postupak koordinacije.

- (54) **Uvijek bi se trebalo težiti tomu da se postupkom koordinacije skupine olakša učinkovito upravljanje stečajnim postupkom članova skupine i da se postigne općenito pozitivan učinak na vjerovnike. Ovom bi se Uredbom stoga trebalo osigurati da sud kojem je podnesen zahtjev za pokretanjem postupka koordinacije skupine ocijeni te kriterije prije pokretanja postupka koordinacije skupine.**

- (55) **Jednako tako, troškovi postupka koordinacije skupine nikad ne bi smjeli nadmašiti prednosti tog postupka. Stoga je potrebno osigurati da troškovi koordinacije i udio koji će svaki član skupine snositi budu primjereni, proporcionalni i razumni te da se određuju u skladu s nacionalnim pravom države članice u kojoj je pokrenut postupak koordinacije skupine. Uključeni stečajni upravitelji također bi trebali imati mogućnost kontrole tih troškova još od rane faze postupka. Kada nacionalno pravo tako nalaže, za to može biti potrebno da stečajni upravitelj zatraži odobrenje suda ili odbora vjerovnika.**

Kada koordinator procijeni da ispunjavanje njegovih zadaća zahtijeva značajno povećanje troškova u usporedbi s početnom procjenom troškova te u bilo kojem slučaju kada troškovi prekorače 10 % procijenjenih troškova, koordinatoru bi sud koji je pokrenuo postupak koordinacije trebao odobriti prekoračenje tih troškova. Prije nego što donese odluku, sud koji je pokrenuo postupak koordinacije trebao bi stečajnim upraviteljima koji sudjeluju u postupku dati mogućnost da iznesu svoje mišljenje kako bi prenijeli svoje primjedbe o prikladnosti zahtjeva koordinatora.

- (56) **Za članove skupine društava koje ne sudjeluju u postupku koordinacije skupine, ovom bi se Uredbom također trebao osigurati alternativni mehanizam za postizanje usklađenog restrukturiranja skupine. Stečajni upravitelj imenovan za postupak koji se odnosi na člana skupine trgovačkih društava trebao bi biti u položaju zatražiti zastoj svake mjere koja se odnosi na realizaciju imovine u postupku koji je pokrenut u vezi s drugim članovima skupine koji nisu podvrgnuti postupku koordinacije skupine. Takav se zastoj može zatražiti samo ako je predstavljen plan restrukturiranja za članove dotične skupine, ako bi taj plan bio na dobrobit vjerovnika u postupku za koji je zastoj zatražen i ako je zastoj potreban za osiguravanje pravilne provedbe plana.**

- (57) **Ništa u ovoj Uredbi ne bi trebalo spriječiti države članice da uspostave nacionalna pravila kojima bi dopunile pravila o suradnji, komunikaciji i koordinaciji u vezi stečaja članova skupina trgovačkih društava utvrđena u ovoj Uredbi, pod uvjetom da područje primjene tih nacionalnih pravila bude ograničeno na domaće područje i da njihova primjena ne narušava učinkovitost pravila ove Uredbe.**
- (58) **Pravila o suradnji, komunikaciji i koordinaciji u okviru stečaja članova skupine trgovačkih društava predviđena ovom Uredbom trebala bi se primjenjivati samo na postupke u vezi s različitim članovima iste skupine trgovačkih društava koji su pokrenuti u više od jedne države članice.**
- (59) **Svaki vjerovnik koji ima stalno uobičajeno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Uniji trebao bi imati pravo na podnošenje svojih zahtjeva u svakom stečajnom postupku u Uniji koji se odnosi na dužnikovu imovinu. Ovo bi se također trebalo primjenjivati i na porezna tijela i institucije socijalnog osiguranja. Ništa u ovoj Uredbi ne sprečava stečajnog upravitelja od podnošenja zahtjeva u ime određene skupine vjerovnika, primjerice zaposlenika, ako je to predviđeno nacionalnim pravom. Međutim, kako bi se osigurao jednak položaj vjerovnika, raspodjela sredstava mora biti usklađena. Svaki bi vjerovnik trebao imati mogućnost zadržati ono što je dobio tijekom stečajnog postupka, ali bi trebao imati pravo sudjelovanja u raspodjeli ukupne imovine u drugom stečajnom postupku samo ako su vjerovnici s istim položajem dobili jednak dio svojih potraživanja.**

- (60) **Ključno je da su vjerovnici koji imaju stalno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Uniji obaviješteni o pokretanju stečajnog postupka koji se odnosi na imovinu njihova dužnika. Radi osiguravanja brzog prijenosa informacija vjerovnicima Uredba br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima⁸ ne bi se trebala primjenjivati kada ova Uredba upućuje na obvezu obavješćavanja vjerovnika. Korištenje standardnim obrascima dostupnim na svim službenim jezicima Unije trebalo bi olakšati zadaću vjerovnika prilikom prijave tražbina u postupcima pokrenutim u drugoj državi članici. Posljedice nepotpunog podnošenja standardnog obrasca prepuštene su nacionalnom pravu.**
- (61) Ova bi Uredba trebala osigurati hitno priznavanje sudskih odluka u vezi s pokretanjem, vođenjem i okončanjem stečajnih postupaka koji spadaju u njezino područje primjene, te sudskih odluka donesenih u izravnoj vezi s takvim stečajnim postupcima. Automatsko priznavanje bi trebalo stoga značiti da se učinci pripisani postupku na temelju prava države u kojoj su postupci pokrenuti protežu na sve ostale države članice. Priznanje sudskih odluka koje su donijeli sudovi država članica trebalo bi se temeljiti na načelu međusobnog povjerenja. U tom smislu, razlozi za nepriznavanje trebali bi biti smanjeni na najmanju potrebnu mjeru. Ovo je također osnova na kojoj se treba rješavati svaki spor između dva suda država članica koji imaju nadležnost za pokretanje glavnog stečajnog postupka. Odluka suda koji prvi pokrene stečajni postupak trebala bi se priznavati u ostalim državama članicama, bez mogućnosti tih država članica da preispituju takvu odluku suda.

⁸ SL L 324, 10.12.2007., str. 79.

- (62) Za pitanja koja pokriva, ova Uredba trebala bi propisivati jedinstvena pravila o sukobu zakona koja zamjenjuju, unutar njihovog područja primjene, nacionalna pravila međunarodnog privatnog prava. Osim ako nije drugačije određeno, mjerodavni propis je onaj države članice u kojoj se pokreće postupak (*lex concursus*). Ovo pravilo o sukobu zakona treba jednako važiti i za glavni postupak i za lokalne postupke; *lex concursus* uređuje sve učinke stečajnog postupka, postupovne kao i materijalne, na osobe i pravne odnose kojih se to tiče. On određuje sve uvjete za pokretanje, vođenje i okončanje stečajnog postupka.
- (63) Automatsko priznavanje stečajnog postupka za koji redovno važi propis države u kojoj se postupak pokreće može se kositi s pravilima prema kojima se poduzimaju pravne radnje u ostalim državama članicama. Kako bi se omogućilo otvaranje postupka, zaštitu podataka i pravnu sigurnost u državama članicama u kojima nisu pokrenuti postupci, trebalo bi osigurati cijeli niz izuzetaka od općeg pravila.
- (64) Postoji osobita potreba za pravom na odstupanje od propisa države u kojoj se postupak pokreće u slučaju stvarnih prava, a zato što su ona od velike važnosti kod odobrenja kredita. Osnovu, važenje i opseg takvih stvarnih prava trebalo bi stoga redovito određivati prema *lex situs*, te na njih ne bi trebalo utjecati pokretanje stečajnog postupka. Nositelju stvarnih prava trebalo bi stoga biti omogućeno dodatno jamstvo za ostvarivanje prava na izdvajanje ili odvojeno namirenje. Ako za imovinu vrijede stvarna prava prema pravilima te države, *lex situs*, a glavni se postupak vodi u drugoj državi članici, [...] **stečajnom upravitelju** u glavnom postupku trebalo bi biti omogućeno da traži pokretanje sekundarnog postupka u području nadležnosti gdje nastaju stvarna prava ako dužnik tamo ima poslovni nastan. Ako sekundarni postupak nije pokrenut, višak od prodaje imovine koju pokrivaju stvarna prava mora biti [...] **plaćen stečajnom upravitelju** u glavnom postupku.

- (65) **Ovom Uredbom daje se nekoliko mogućnosti sudu da naloži zastajanje pokretanja postupka ili zastajanje ovršnog postupka. Takva zastajanja ne bi trebala utjecati na stvarna prava vjerovnika ili trećih stranaka.**
- (66) Čak i ako prema propisima države u kojoj se pokreće postupak nije dozvoljena kompenzacija, vjerovnik bi ipak trebao imati pravo na kompenzaciju ako je to moguće prema propisima koji važe za tražbinu insolventnog dužnika. Na taj način, kompenzacija služi kao jamstvo na temelju zakonskih odredaba na koje se vjerovnik kojega se to tiče može osloniti u vrijeme kada nastaje tražbina.
- (67) Postoji i potreba za posebnom zaštitom u slučaju platnih sustava i financijskih tržišta. Na primjer, ovo se odnosi na dogovore o zatvaranju pozicija i netiranju koji se nalaze u takvim sustavima, kao i na prodaju vrijednosnica i na jamstva osigurana za takve poslove koji su uređeni Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnom namirenju u plaćanjima i namirenju u trgovini vrijednosnicama⁹. Jedino pravo koje vrijedi za takve transakcije trebalo bi biti ono koje važi za dotični sustav ili tržište. Cilj ove odredbe je da, u slučaju insolventnosti poslovnog partnera, spriječi mogućnost izmjene mehanizama za poslove plaćanja i namirenja koji su osigurani u sustavima plaćanja i kompenzacije ili na reguliranim financijskim tržištima država članica. Direktiva 98/26/EZ sadrži posebne odredbe koje imaju prednost pred općim pravilima u ovoj Uredbi.

⁹ SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

- (68) **S ciljem zaštite zaposlenika i radnog odnosa, posljedice stečajnog postupka na nastavak ili okončanje radnog odnosa i prava i obveze svih strana u takvom odnosu moraju se urediti pravom koje se primjenjuje na ugovor, u skladu s općim pravilima o koliziji prava. Štoviše, u slučaju kada je za okončanje ugovora o radu potrebno odobrenje sudskog ili upravnog tijela, država članica u kojoj se nalazi poslovni nastan dužnika trebala bi zadržati nadležnost za izdavanje takvog odobrenja i u slučaju da u toj državi članici nije pokrenut stečajni postupak.**

Bilo koja druga pitanja o stečajnom pravu, kao što su ona o tomu jesu li tražbine zaposlenika zaštićene pravima prvenstva i koji status mogu imati ta prava prvenstva, trebalo bi odrediti pravom države članice u kojoj je stečajni postupak (glavni ili sekundarni) pokrenut osim u slučajevima kada je dano jamstvo o izbjegavanju sekundarnih postupaka u skladu s odredbama ove Uredbe.

- (69) **Pravo koje se primjenjuje na učinke stečajnog postupka na parnicu u tijeku ili arbitražni postupak u tijeku u vezi s imovinom ili pravom koji su dio dužnikove stečajne mase trebalo bi biti pravo države članice u kojoj je ta parnica u tijeku ili u kojoj se provodi arbitraž. Međutim ta odredba ne bi trebala utjecati na nacionalna pravila o priznavanju i provođenju odluka o arbitraži.**
- (70) **Nužna fleksibilnost trebala bi biti osigurana u odnosu na određena pravila ove Uredbe kako bi se uzela u obzir posebna postupovna pravila u sudskim sustavima nekih država članica. U skladu s time upućivanja u ovoj Uredbi na obavijest koju izdaje sudsko tijelo države članice uključuje, ako tako zahtijevaju postupovna pravila države članice, nalog tog sudskog tijela kojim se propisuje izdavanje obavijesti.**

- (71) Iz poslovnih razloga glavnina sadržaja odluke o pokretanju postupka trebala bi biti objavljena u nekoj drugoj državi članici na zahtjev stečajnog upravitelja. Ako postoji poslovni nastan u dotičnoj državi članici, takva objava trebala bi biti obvezna. Međutim, objavljivanje ni u kom slučaju ne može biti preduvjet za priznavanje stranog postupka.
- (72) Od država članica trebalo bi zahtijevati objavu relevantnih informacija o prekograničnim stečajnim postupcima u javno dostupnom elektroničkim registru kako bi se unaprijedile informacije uključenih vjerovnika i sudova te spriječilo pokretanje paralelnih stečajnih postupaka. Kako bi se vjerovnicima i sudovima kojima je domicil u drugoj državi članici ili se nalaze u drugoj državi članici olakšao pristup tim informacijama, ovom Uredbom osigurava se međusobna povezanost stečajnih registara putem portala e-pravosuđe. Države članice trebale bi biti u mogućnosti objaviti relevantne informacije u nekoliko registara i trebalo bi biti moguće međusobno povezati više od jednog registra po državi članici.
- (73) Ovom Uredbom trebalo bi odrediti minimalnu količinu podataka koji se objavljuju u registrima. Države članice ništa ne bi trebalo sprječavati da uključe dodatne informacije. Ako je dužnik pojedinac, u registrima bi samo trebao biti naveden registracijski broj ako dužnik obavlja samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost. Registracijski broj trebalo bi tumačiti kao matični broj njegove poslovne ili profesionalne djelatnosti u trgovačkom registru, ako postoji.
- (74) Informacije o određenim aspektima postupka bitne su za vjerovnike, a među njih spadaju rokovi za prijavu tražbina ili za osporavanje odluka. Međutim, ovom se Uredbom ne bi trebalo nametati državama članicama da izračunavaju te rokove na pojedinačnoj osnovi. Državama članicama trebalo bi biti dopušteno da ispune svoje obveze dodavanjem internetskih poveznica na portal e-pravosuđe na kojima će biti pružene informacije razumljive same po sebi o kriterijima za izračun tih rokova.

- (75) **Kako bi se osigurala dovoljna zaštita informacija koje se odnose na pojedince koji ne obavljaju samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost, države članice trebale bi biti u mogućnosti da pristup tim informacijama podvrgnu dodatnim kriterijima pretrage kao što su osobni identifikacijski broj dužnika, njegova adresa, datum rođenja ili okrug nadležnog suda ili da uvjetuju pristup zahtjevom nadležnom tijelu ili provjerom legitimnog interesa.**

Državama članicama također bi trebalo biti dopušteno da u svoje stečajne registre ne uključe podatke o pojedincima koji ne obavljaju samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost. U takvom slučaju države članice trebale bi osigurati da se relevantne informacije daju vjerovnicima u pojedinačnoj obavijesti i da postupak ne utječe na tražbine vjerovnika koji nisu primili te informacije.

- (76) Postoji mogućnost da neke zainteresirane osobe nemaju saznanja o pokrenutim postupcima, te postupaju u dobroj vjeri na način koji je protivan novonastaloj situaciji. Kako bi se zaštitile takve osobe koje dužniku plaćaju jer nemaju saznanja da su u drugoj državi pokrenuti postupci, te da bi ustvari trebali plaćati [...] **stečajnom upravitelju** u drugoj državi, trebalo bi osigurati da takva plaćanja imaju učinak pokrića duga.

- (31) [...]

- (77) **Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije¹⁰.**
- (78) **Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i postupaju se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Posebno se ovom Uredbom pokušava promicati primjena članaka 8., 17. i 47. u vezi sa zaštitom osobnih podataka, pravom na vlasništvo i pravom na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje.**
- (79) **Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka¹¹ te Uredba br. 45/2001/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka¹² primjenjuju se na obradu osobnih podataka u okviru ove Uredbe, kako je izmijenjena.**
- (80) **Ova Uredba ne dovodi u pitanje Uredbu Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove.**

¹⁰ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

¹¹ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

¹² SL L 8, 27.6.2001., str. 1.

- (81) **Kako cilj ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ga se može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, određenom u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenoga članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.**
- (82) Ujedinjena Kraljevina i Irska su, u skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru [...] **o funkcioniranju** Europske [...] **unije** navele svoju želju za sudjelovanjem u usvajanju i primjeni ove Uredbe.
- (83) Danska u skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru [...] **o funkcioniranju** Europske [...] **unije** ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe koja je stoga ne obvezuje, niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. **Ova Uredba primjenjuje se na javne cjelokupne postupke, uključujući privremene postupke koji se temelje na pravu povezanom sa stečajem te u kojima, u svrhu sanacije, prilagodbe duga, reorganizacije ili likvidacije,**
 - (a) **dužniku je potpuno ili djelomično oduzeta imovina te je imenovan stečajni upravitelj,**
 - (b) **imovina i poslovi dužnika podliježu nadzoru ili praćenju suda ili**
 - (c) **privremeno zastajanje pojedinog ovršnog postupka koje je odobrio sud ili po sili zakona kako bi se omogućili pregovori između dužnika i njegovih vjerovnika, pod uvjetom da se u postupcima u kojima je zastajanje zajamčeno i. predviđaju odgovarajuće mjere za zaštitu većine vjerovnika te ii. da prethode jednom od postupaka iz točaka (a) ili (b) ako nije postignut dogovor.**

Ako postupci iz ovog stavka mogu započeti u situacijama u kojima postoji samo vjerojatnost stečaja, njihova svrha mora biti da se izbjegne stečaj dužnika ili prekid njegove poslovne djelatnosti.

Postupci iz ovog stavka navedeni su u Prilogu A.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na postupke iz stavka 1. koji se tiču:

- (a) osiguravajućih društava,**
- (b) kreditnih institucija,**
- (c) investicijskih poduzeća i drugih poduzeća, institucija i društava u mjeri u kojoj su oni obuhvaćeni izmijenjenom Direktivom 2001/24/EZ i**
- (d) društava za zajednička ulaganja.**

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (1) „cjelokupni postupak” znači postupak koji uključuje sve vjerovnike dužnika ili njihov znatan dio, pod uvjetom da u potonjem slučaju postupak ne utječe na tražbine onih vjerovnika koji u njega nisu uključeni;**
- (2) „društva za zajedničko ulaganje” znači društva za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) kako su utvrđeni Direktivom 2009/65/EZ i alternativni investicijski fondovi (AIF-ovi) kako su utvrđeni Direktivom 2011/61/EU;**
- (3) „dužnik u posjedu” znači dužnik u odnosu na koga je otvoren stečajni postupak koji ne mora nužno uključivati imenovanje stečajnog upravitelja ili potpuni prijenos prava i obveza na stečajnog upravitelja kako bi upravljao imovinom dužnika i gdje, dakle, dužnik zadržava u cijelosti ili barem djelomice kontrolu nad svojom imovinom i poslovima;**

- (4) „stečajni postupak” znači postupak naveden u Prilogu A;
- (5) „stečajni upravitelj” znači svaka osoba ili tijelo čija je funkcija, uključujući na privremenoj osnovi,

- (i) provjeriti i prihvatiti tražbine podnesene u sklopu stečajnog postupka;
- (ii) predstavljati cjelokupni interes vjerovnika;
- (iii) upravljati, bilo u cijelosti ili djelomično, imovinom koja je oduzeta dužniku;
- (iv) likvidirati imovinu iz točke iii. ili
- (v) nadgledati upravljanje poslovima dužnika.

Te osobe i tijela navedeni su u Prilogu B;

- (6) „sud” znači
- (i) u članku 1. stavku 1. točkama (b) i (c), članku 4. stavku 2., člancima 5. i 6., članku 21. stavku 3., članku 24. stavku 2. točki (j), članku 36., članku 39. i u člancima od 61. do 77. sudsko tijelo države članica;
 - (ii) u svim drugim člancima znači sudsko ili bilo koje drugo nadležno tijelo države članice ovlašteno za pokretanje stečajnog postupka, potvrđivanje pokretanja ili donošenje odluka tijekom takvog postupka;
- (7) „sudska odluka o pokretanju stečajnog postupka” uključuje
- (i) odluku bilo kojeg suda o pokretanju stečajnog postupka ili potvrđivanju pokretanja takvog postupka, i
 - (ii) odluku suda o imenovanju stečajnog upravitelja.

- (8) „vrijeme pokretanja postupka” znači vrijeme kada sudska odluka o pokretanju stečajnog postupka stupa na snagu, bilo da se radi o konačnoj odluci ili ne;
- (9) „država članica u kojoj se nalazi imovina” znači u slučaju:
- (i) dionica koje glase na ime u društvima osim onih iz točke ii. – država članica na čijem državnom području se nalazi registrirano sjedište društva koje je izdalo dionice;
 - (ii) financijskih instrumenata, za koje se vlasništvo dokazuje unosom u registru ili na računu koji vodi posrednik ili se vodi u ime posrednika („elektronički vrijednosni papiri”) – država članica u kojoj se vodi registar ili račun na kojem se bilježe unosi,
 - (iii) gotovine na računima kod kreditne institucije – država članica naznačena u IBAN broju računa, ili, u slučaju gotovine na računima kod kreditne institucije koja nema IBAN – država članica u kojoj kreditna institucija u kojoj se vodi račun ima svoju središnju upravu ili, ukoliko je račun otvoren u podružnici, agenciji ili drugom poslovnom nastanu – država članica u kojoj se nalazi podružnica, agencija ili drugi poslovni nastan;
 - (iv) imovine ili prava za koje je vlasništvo ili drugo pravo upisano u javni registar, osim onih iz stavka i. – država članica pod čijom se nadležnošću vodi takav registar,
 - (v) europskih patenata – država članica za koju je odobren europski patent,
 - (vi) autorskih i srodnih prava – država članica na čijem državnom području vlasnik navedenih prava ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište,

(vii) materijalne imovine, osim one iz stavaka od i. do iv. – država članica na čijem se državnom području nalazi imovina,

(viii) tražbina trećih strana osim onih koje se odnose na imovinu iz podstavka iii. – država članica na čijem je državnom području središte glavnih interesa treće strane koja ih mora namiriti, kako je utvrđeno člankom 3. stavkom 1.;

- (10) „poslovni nastan” znači svako mjesto poslovanja gdje dužnik obavlja ili je obavljao tri mjeseca prije zahtjeva za otvaranjem glavnog stečajnog postupka stalnu gospodarsku aktivnost koja uključuje ljudske resurse i imovinu;**
- (11) „domaći vjerovnici” znači vjerovnici čije tražbine dužniku proizlaze iz operacije poslovnog nastana koji je smješten u državi članici koja nije ona u kojoj se nalazi središte glavnih interesa dužnika ili su s tom operacijom povezane;**
- (12) „skupina trgovačkih društava” znači matično društvo i sva društva kćeri;**
- (13) „matično društvo” znači društvo koje kontrolira, bilo izravno ili neizravno, jedno ili više društava kćeri. Društvo koje priprema konsolidirana financijska izvješća – u skladu s Direktivom 2013/34/EU od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ – smatra se matičnim društvom.**

Članak 3.

Međunarodna nadležnost

- 1. Sudovi države članice na čijem se državnom području nalazi središte dužnikovih glavnih interesa imaju nadležnost pri pokretanju stečajnog postupka („glavni postupak”). Središte glavnih interesa odgovara mjestu gdje dužnik obavlja redovito poslovanje te koje može biti provjereno od trećih strana.**

U slučaju trgovačkog društva ili pravne osobe, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je mjesto njegova registriranog sjedišta ujedno i središte glavnih interesa. Ta se pretpostavka primjenjuje samo ako stalno boravište nije premješteno u drugu državu članicu u razdoblju od 3 mjeseci prije zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka.

Ako privatna osoba izvršava neovisnu poslovnu ili profesionalnu aktivnost, za središte glavnih interesa pretpostavlja se da je glavno mjesto poslovanja privatne osobe ako se ne dokaže drugačije. Ta se pretpostavka primjenjuje samo ako glavno mjesto poslovanja privatne osobe nije premješteno u drugu državu članicu u razdoblju od 3 mjeseca prije zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka.

U slučaju svake druge privatne osobe pretpostavlja se da je u nedostatku dokaza o suprotnom središte glavnih interesa mjesto uobičajenog boravišta privatne osobe. Ta se pretpostavka primjenjuje samo ako uobičajeno boravište nije premješteno u drugu državu članicu u razdoblju od 6 mjeseci prije zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka.

2. Kada se središte dužnikova glavnog interesa nalazi unutar državnog područja jedne države članice, sudovi druge države članice imaju nadležnost za pokretanje stečajnog postupka protiv tog dužnika samo ako on ima poslovni nastan na državnom području te druge države članice. Učinci tih postupaka su ograničeni na imovinu dužnika koja se nalazi na državnom području potonje države članice.
3. **Kada su stečajni postupci pokrenuti u skladu sa stavkom 1., svi postupci pokrenuti naknadno u skladu sa stavkom 2. su sekundarni postupci.**
4. **Teritorijalni stečajni postupci navedeni u stavku 2. mogu se pokrenuti prije pokretanja glavnog stečajnog postupka, u skladu sa stavkom 1. samo ako:**
 - (a) **stečajni postupak prema stavku 1. ne može se pokrenuti zbog uvjeta propisanih pravom države članice na čijem se državnom području nalazi dužnikovo središte glavnih interesa; ili**
 - (b) **ako je pokretanje teritorijalnog stečajnog postupka zatražio:**
 - (i) **vjerovnik čije potraživanje proizlazi ili je u vezi s operacijom poslovnog nastana koji se nalazi na državnom području države članice u kojoj je zatraženo pokretanje teritorijalnog stečajnog postupka; ili**
 - (ii) **tijelo javne vlasti koje, prema pravu države članice na čijem se državnom području nalazi poslovni nastan, ima pravo zatražiti pokretanje stečajnog postupka.**

Ako su pokrenuti glavni stečajni postupci, teritorijalni postupci postaju sekundarnima.

Članak 4.

Provjera nadležnosti

- 1. Sud koji je zaprimio zahtjev za pokretanje stečajnog postupka ispituje na vlastitu inicijativu ima li nadležnost prema članku 3. Sudska odluka o pokretanju stečajnog postupka utvrđuje osnovu na kojoj se temelji nadležnost suda i, posebno, temelji li se nadležnost na članku 3. stavku 1. ili 2.**
- 2. Neovisno o stavku 1., ako se stečajni postupak pokreće u skladu s nacionalnim pravom bez sudske odluke, države članice mogu stečajnom upravitelju imenovanom u takvom postupku povjeriti ispitivanje ima li država članica u kojoj je u tijeku zahtjev za pokretanje postupka nadležnost u skladu s člankom 3. Kada je to slučaj, stečajni upravitelj utvrđuje u odluci o pokretanju postupka osnovu na kojoj se temelji nadležnost i, posebno, temelji li se nadležnost na članku 3. stavku 1. ili 2.**

Članak 5.

Sudska revizija odluke o pokretanju glavnog postupka

- 1. Dužnik ili bilo koji vjerovnik mogu na sudu osporiti odluku o pokretanju glavnog postupka na temelju međunarodne nadležnosti.**
- 2. Ako je to omogućeno nacionalnim pravom, odluku o pokretanju glavnog postupka mogu osporiti druge strane koje nisu navedene u stavku 1. ili se ta odluka može osporiti na temelju razloga koji se ne odnose na nepostojanje nadležnosti.**

Članak 6.

Nadležnost nad parnicama koje izravno proizlaze iz stečajnih postupaka i koje su tijesno povezane s njima

- 1. Sudovi države članice na čijem državnom području je pokrenut stečajni postupak u skladu s člankom 3. imaju nadležnost za svaku parnicu koja izravno proizlazi iz stečajnog postupka i koja je s njim tijesno povezana, poput radnji izbjegavanja.**
- 2. Ako je parnica iz stavka 1. povezana s parnicom protiv istog optuženika u građanskim i trgovačkim stvarima, stečajni upravitelj može obje parnice dovesti pred sudove države članice na čijem državnom području optuženik ima domicil ili, ako je parnica poduzeta protiv više optuženika, pred sudove države članice na čijem državnom području bilo koji od njih ima domicil, pod uvjetom da su ti sudovi nadležni prema pravilima Uredbe (EU) br. 1215/2012.. Isto vrijedi za dužnika u posjedu, pod uvjetom da može na temelju nacionalnog prava pokrenuti parnicu u ime stečajne mase.**
- 3. Za potrebe stavka 2. smatra se da su parnice povezane ako su međusobno tako blisko povezane da se zajedničko postupanje i odlučivanje o njima čini opravdanim kako bi se izbjegla opasnost proturječnih odluka u odvojenim postupcima.**

Članak [...] 7.

Pravo koje se primjenjuje

1. Ako ova Uredba ne propisuje drugačije, pravo koje važi za stečajne postupke i njihove posljedice jest ono države članice na čijem su državnom području takvi postupci pokrenuti, a koja se u daljnjem tekstu navodi kao „država u kojoj je pokrenut postupak”.
2. Pravom države u kojoj se pokreću postupci utvrđuju se uvjeti za pokretanje takvih postupaka, njihovo vođenje i njihovo okončanje. Posebno se utvrđuje sljedeće:
 - (a) protiv kojih se dužnika dozvoljava stečajni postupak s obzirom na njihovu sposobnost;
 - (b) imovinu koja čini dio **stečajne** mase i postupanje s imovinom koju dužnik pribavi ili koja je na njega prenesena nakon pokretanja stečajnog postupka;
 - (c) ovlasti dužnika i [...] **stečajnog upravitelja**;
 - (d) pretpostavke za kompenzaciju;
 - (e) učinke stečajnog postupka po važeće ugovore gdje je dužnik jedna od ugovornih stranaka;
 - (f) **učinke stečajnog postupka na postupke pokrenute od strane pojedinačnih vjerovnika, s izuzetkom parnica u tijeku**;

- (g) tražbine koje će se prijaviti u vezi s dužnikovom **stečajnom** masom i postupanje s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja stečajnog postupka;
- (h) pravila koja uređuju prijavljivanje, provjeru i priznavanje tražbina;
- (i) pravila koja uređuju raspodjelu sredstava od realizacije imovine, razvrstavanje tražbina i prava vjerovnika koji su dobili djelomičnu naknadu nakon pokretanja postupka u slučaju insolventnosti na temelju stvarnih prava ili kroz kompenzaciju;
- (j) uvjete i učinke okončanja stečajnog postupka, posebno kod stečajne nagodbe;
- (k) prava vjerovnika nakon okončanja stečajnog postupka;
- (l) tko snosi troškove nastale tijekom stečajnog postupka;
- (m) **pravila koja se odnose na ništavost, pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za većinu vjerovnika.**

Članak [...] 8.

Stvarna prava trećih

1. Pokretanje stečajnog postupka nema učinka na stvarna prava vjerovnika ili trećih u vezi s materijalnom ili nematerijalnom, pokretnom ili nepokretnom imovinom - i određenom imovinom i naplatom neodređene imovine kao cjeline koja se mijenja s vremena na vrijeme - koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području druge države članice u vrijeme pokretanja postupka.

2. Prava navedena u stavku 1. posebno se odnose na:
 - (a) pravo na raspolaganje imovinom ili davanje na raspolaganje te dobivanje naknade od sredstava ili prihoda od te imovine, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke;
 - (b) isključivo pravo na podmirenje tražbine, posebno pravo u vezi s tražbinom osiguranom založnim pravom ili ustupanjem potraživanja na temelju jamstva;
 - (c) pravo zahtijevanja imovine i/ili traženja naknade od strane onoga tko je posjeduje ili koristi suprotno željama ovlaštenika;
 - (d) stvarno pravo na ovlašteno korištenje imovine.
3. Pravo koje je upisano u javni registar i koje se izvršava prema trećim stranama, prema kojem se može steći stvarno pravo u smislu članka 1., izjednačeno je sa stvarnim pravom.
4. Stavak 1. ne onemogućava ništavost, poboynost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka [...] 7. stavka 2. točke (m).

Članak [...] 9.

Kompenzacija

1. Pokretanje stečajnog postupka ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijeva kompenzaciju svojih tražbina s tražbinama dužnika ako je dopuštena mjerodavnim pravom za tražbinu insolventnog dužnika.
2. Stavak 1. ne onemogućava ništavost, poboynost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka [...] 7. stavka 2. točke (m).

Članak [...] 10.

Pridržaj prava vlasništva

1. Pokretanje stečajnog postupka protiv kupca neke imovine ne utječe na prava prodavatelja koja se temelje na pridržaju prava vlasništva, ako se u vrijeme pokretanja postupka ta imovina nalazi na državnom području druge države članice, a ne u onoj gdje se pokreće postupak.
2. Pokretanje stečajnog postupka protiv prodavatelja imovine, nakon predaje imovine ne predstavlja osnovu za poništenje ili raskid ugovora, te ne sprečava kupca u stjecanju prava vlasništva ako se u vrijeme pokretanja postupka predmet prodaje nalazi na državnom području druge države članice, a ne u onoj gdje se pokreće postupak.
3. Stavci 1. i 2. ne onemogućavaju ništavost, poboynost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka [...] 7. stavka 2. točke (m).

Članak [...] 11.

Ugovori koji se odnose na nepokretnu imovinu

1. Učinci stečajnog postupka na ugovor koji priznaje pravo na stjecanje ili uporabu nepokretne imovine uređuju se isključivo pravom države članice na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina.
2. **Sud koji je pokrenuo glavni stečajni postupak ima nadležnost u vezi s odobravanjem raskida ili izmjene ugovora iz ovog članka ako a) pravo države članice koje se primjenjuje na te ugovore zahtijeva da se takav ugovor može raskinuti ili mijenjati samo uz odobrenje suda koji pokreće stečajni postupak i b) u toj državi članici nije pokrenut stečajni postupak.**

Članak [...] 12.

Sustavi plaćanja i financijska tržišta

1. Ne dovodeći u pitanje članak [...] 8., učinci stečajnog postupka na prava i obveze sudionika sustava plaćanja ili namirenja ili financijskog tržišta, uređuju se isključivo pravom države članice koji se primjenjuju na dotični platni sustav ili financijsko tržište.
2. Stavak 1. ne sprečava ništavost, pobožnost ili nemogućnost izvršenja plaćanja ili poslova po pravu koje se primjenjuje na platni sustav ili financijsko tržište.

Članak [...] 13.

Ugovori o radu

1. Učinci stečajnog postupka na ugovore o radu i radne odnose uređuju se isključivo pravom države članice koji se primjenjuju na ugovor o radu.
2. **Sudovi države članice u kojoj bi se mogao pokrenuti sekundarni postupak zadržavaju nadležnost u vezi s odobravanjem raskida ili izmjene ugovora iz ovog članka čak i ako u toj državi članici nije pokrenut stečajni postupak.**

Isto se primjenjuje na tijelo koje je nadležno u skladu s nacionalnim pravom za odobravanje raskida ili izmjene ugovora iz ovog članka.

Članak [...] 14.

Učinci na prava koja su predmet upisa

Učinci stečajnog postupka na prava dužnika na nepokretnu imovinu, brod ili zrakoplov za koje je potreban upis u javni registar uređuju se pravom države članice pod čijim se nadzorom vodi takav registar.

Članak [...] 15.

Europski patenti s jedinstvenim učinkom i žigovi Zajednice

U smislu ove Uredbe, europski patent s jedinstvenim učinkom, žig Zajednice ili svako drugo slično pravo ustanovljeno na temelju prava Unije može biti uključeno samo u postupak iz članka 3. stavka 1.

Članak [...] 16.

Štetne radnje

Članak [...] 7. stavak 2. točka (m) ne primjenjuje se kada osoba koja je imala korist od radnje štetne za vjerovnike dokaže da:

- je za navedenu radnju mjerodavno pravo države članice različite od one u kojoj je postupak pokrenut, i
- u tom se slučaju te radnje ni na koji način ne smiju osporiti sukladno tom pravu.

Članak [...] 17.

Zaštita trećih strana

Kada, postupkom zaključenim nakon pokretanja stečajnog postupka, dužnik za naknadu proda:

- nepokretnu imovinu, ili
- brod ili zrakoplov koji podliježe upisu u javni registar, ili
- vrijednosnice čije postojanje pretpostavlja upis u registar utvrđen zakonom,

valjanost takvog postupka uređuje se pravom države na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina ili pod čijom se ovlašću vodi takav registar.

Članak [...] 18.

**Učinci stečajnog postupka na sudske
ili arbitražne postupke u tijeku**

Učinci stečajnog postupka na parnicu u tijeku ili arbitražni postupak u tijeku u vezi s imovinom ili pravom koji su dio dužnikove stečajne mase uređuju se isključivo pravom države članice u kojoj je takav sudski postupak u tijeku ili u kojoj se provodi arbitražni postupak.

POGLAVLJE II.

PRIZNAVANJE STEČAJNOG POSTUPKA

Članak [...] 19.

Načelo

1. Svaka sudska odluka o pokretanju stečajnog postupka donesena od strane suda države članice koja ima nadležnost na temelju članka 3. priznat će se u svim ostalim državama članicama od trenutka stupanja na snagu u državi u kojoj je postupak pokrenut.

Ovo se pravilo također primjenjuje kada se, zbog njegovog svojstva, protiv dužnika ne može pokrenuti stečajni postupak u drugim državama članicama.

2. Priznanje postupka navedeno u članku 3. stavku 1. ne isključuje pokretanje postupaka navedenih u članku 3. stavku 2. od strane suda druge države članice. Potonji postupci sekundarni su stečajni postupci u smislu poglavlja III.

Članak [...] 20.

Učinci priznanja

1. Sudska odluka o pokretanju postupka iz članka 3. stavka 1. bez daljnjih formalnosti, proizvodi u svakoj državi članici iste učinke kao i u državi u kojoj je pokrenut postupak, osim ako nije drugačije propisano ovom Uredbom i sve dok postupak naveden u članku 3. stavku 2. nije pokrenut u toj drugoj državi članici.
2. Učinci postupka navedenog u članku 3. stavku 2. ne smiju biti osporavani u ostalim državama članicama. Svako ograničenje vjerovničkih prava, posebno zastajanje s postupkom, ili oslobađanje od obveze, proizvode učinke u odnosu na imovinu koja se nalazi na državnom području druge države članice samo u slučaju onih vjerovnika koji su dali svoju suglasnost.

Ovlasti [...] stečajnog upravitelja

1. **Stečajni upravitelj imenovan od strane suda koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 1. može se u drugoj državi članici koristiti svim ovlastima dodijeljenim mu pravom države u kojoj se pokreće postupak, dok god ondje nije pokrenut drugi stečajni postupak, kao ni bilo koja zaštitna mjera koja bi bila u suprotnosti s time, a slijedom zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u toj državi. U skladu s člancima [...] 8. i [...] 10. stečajni upravitelj posebno može premjestiti dužnikovu imovinu s državnog područja države članice u kojoj se nalaze.**
2. [...] **Stečajni upravitelj** imenovan od strane suda koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 2. može u bilo kojoj drugoj državi članici tražiti preko sudova ili izvan suda da pokretna imovina bude premještena s državnog područja države u kojoj je pokrenut postupak na državno područje te druge države članice nakon što je pokrenut stečajni postupak. On također može podignuti tužbu za poništenje koje je u interesu vjerovnika.
3. Koristeći svoje ovlasti, [...] **stečajni upravitelj** postupa u skladu s pravom države članice na čijem državnom području namjerava poduzeti radnju, posebno u vezi s postupcima za realizaciju imovine. **Te ovlasti ne smiju obuhvaćati mjere prisile, osim ako ih je naložio sud te države članice, ili pravo odlučivanja o pravnim postupcima ili sporovima.**

Članak [...] 22.

Dokaz o imenovanju [...] stečajnog upravitelja

Imenovanje [...] **stečajnog upravitelja** dokazuje se ovjerenom preslikom originalne odluke o njegovu imenovanju ili bilo kojom drugom potvrdom izdanom od strane nadležnog suda.

Može biti potreban prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice na čijem državnom području on namjerava djelovati. Nije potrebna legalizacija niti slična formalnost.

Članak [...] 23.

Povrat i uračunavanje

1. Vjerovnik koji nakon pokretanja postupka navedenog u članku 3. stavku 1. bilo kojim sredstvima, posebno izvršenjem, djelomično ili potpuno namiri svoju tražbinu od imovine koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području druge države članice, preuzeto vraća [...] **stečajnom upravitelju**, podložno **člancima [...] 8. i [...] 10.**
2. S ciljem osiguranja jednakog tretmana vjerovnika, vjerovnik koji je u tijeku stečajnog postupka primio dividendu na temelju svoje tražbine ima udjela u raspodjelama u ostalim postupcima samo tamo gdje su vjerovnici istog razreda ili kategorije, u tim drugim postupcima, dobili jednaku dividendu.

Članak 24.

Uspostavljanje stečajnih registara

- 1. Države članice uspostavljaju i održavaju na svom državnom području jedan ili više registara u kojima se objavljuju informacije u vezi sa stečajnim postupcima („stečajni registri”). Te se informacije objavljuju što je prije moguće nakon pokretanja takvih postupaka.**
- 2. Informacije iz stavka 1. javno se objavljuju u skladu s uvjetima iz članka 27. te uključuju sljedeće („obvezne informacije”):**
 - (a) datum pokretanja stečajnog postupka;**
 - (b) sud koji pokreće stečajni postupak i referentni broj postupka, ako postoji;**
 - (c) vrstu pokrenutog stečajnog postupka iz Priloga A i, ako je primjenjivo, sve relevantne podvrste takvog postupka koje su pokrenute u skladu s nacionalnim pravom;**
 - (d) temelji li se nadležnost za pokretanje postupka na članku 3. stavicima 1., 2. ili 4.;**
 - (e) ako je dužnik trgovačko društvo ili pravna osoba, ime trgovačkog društva ili pravne osobe, matični broj, sjedište ili, ako nije isto, poštansku adresu;**
 - (f) ako je dužnik osoba bez obzira na to ostvaruje li samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost, njegovo ime, matični broj, ako postoji, i poštansku adresu ili, gdje je adresa zaštićena, mjesto i datum njegova rođenja;**
 - (g) ime, poštansku i elektroničku adresu stečajnog upravitelja imenovanog u postupku, ako postoji;**

- (h) rok za prijavu tražbina, ako postoji, ili upućivanje na kriterije za izračun tog roka;
- (i) datum zatvaranja glavnog postupka, ako postoji;
- (j) sud pred kojim se odluka o pokretanju stečajnog postupka može osporiti i, gdje je to primjenjivo, rok unutar kojeg se odluka o pokretanju stečajnog postupka može osporiti u skladu s člankom 5. ili upućivanje na kriterije za izračun tog roka.

- 3. Stavkom 2. ne sprječavaju se države članice da u svoje nacionalne stečajne registre uključe dokumente ili dodatne informacije, kao što su diskvalifikacije direktora u vezi sa stečajem.
- 4. Države članice nisu obvezne uključiti informacije iz stavka 1. o pojedincima koji ne ostvaruju neovisnu poslovnu ili profesionalnu aktivnost u stečajne registre, niti takve informacije javno objaviti putem sustava međusobne povezanosti tih registara pod uvjetom da obavijeste poznate inozemne vjerovnike u skladu s člankom 54. o elementima iz stavka 2. točke j.

Ako država članica koristi mogućnost iz stavka 4. podstavka 1., stečajni postupci ne utječu na tražbine stranih vjerovnika koji nisu primili informaciju iz prvog podstavka.

- 5. Objava informacija u registrima u vezi s ovom Uredbom nema nikakvog pravnog učinka osim onog koji je određen nacionalnim pravom i člankom 55. stavkom 6.

Članak 25.

Međusobna povezanost stečajnih registara

- 1. Komisija provedbenim aktom uspostavlja decentralizirani sustav međusobne povezanosti stečajnih registara. Taj sustav sadrži stečajne registre i europski portal e-pravosuđe koji služi kao središnja javna elektronička točka pristupa informacijama iz sustava. Sustavom se pruža usluga pretraživanja na svim službenim jezicima institucija Unije kako bi se na raspolaganje stavile obvezne informacije i svi drugi dokumenti i informacije uključeni u stečajne registre koje su države članice odlučile staviti na raspolaganje putem europskog portala e-pravosuđe.**
- 2. Provedbenim aktom u skladu s postupkom iz članka 87. Komisija donosi sljedeće do.....[48 mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe]:**
 - (a) tehničku specifikaciju kojom se određuju metode komunikacije i razmjene informacija elektroničkim putem na osnovi postojeće specifikacije sučelja za sustav međusobne povezanosti stečajnih registara;**
 - (b) tehničke mjere kojima se osiguravaju minimalni sigurnosni standardi informacijske tehnologije za komunikaciju i distribuciju informacija unutar sustava međusobne povezanosti stečajnih registara;**
 - (c) minimalne kriterije za uslugu pretraživanja koju osigurava europski portal e-pravosuđe na temelju informacija utvrđenih u članku 24.;**
 - (d) minimalne kriterije za predstavljanje rezultata takvih pretraživanja na temelju informacija utvrđenih u članku 24.;**
 - (e) modalnosti i tehničke uvjete dostupnosti usluga koje osigurava sustav međusobne povezanosti i**
 - (f) pojmovnik koji sadrži osnovna objašnjenja nacionalnih stečajnih postupaka popisanih u Prilogu A.**

Članak 26.

Trošak uspostave i međusobnog povezivanja stečajnih registara

- 1. Uspostava, održavanje i budući razvoj sustava međusobne povezanosti stečajnih registara financira se iz općeg proračuna Unije.**
- 2. Svaka država članica snosi trošak uspostave i prilagodbe svojih nacionalnih stečajnih registara kako bi bili interoperabilni s europskim portalom e-pravosuđe, kao i trošak vođenja, upravljanja i održavanja tih registara. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost podnošenja prijava za dobivanje bespovratnih sredstava iz financijskih programa Europske unije za takve aktivnosti.**

Članak 27.

Uvjeti pristupa informacijama putem sustava međusobne povezanosti

- 1. Države članice osiguravaju da su obvezne informacije iz članka 24. stavka 2. točaka od (a) do (j) besplatno dostupne putem sustava međusobno povezanih stečajnih registara.**
- 2. Ovom se Uredbom ne sprječava države članice da zaračunaju razumnu naknadu za pristup dokumentima ili dodatnim informacijama iz članka 24. stavka 3. putem sustava međusobno povezanih stečajnih registara.**
- 3. Države članice mogu pristup obveznim informacijama o pojedincima koji ne ostvaruju samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost te pojedincima koji ostvaruju samostalnu poslovnu ili profesionalnu djelatnost, kada stečajni postupak nije povezan s tom djelatnošću, učiniti podložnim, uz minimalne kriterije iz članka 25. stavka 2. točke (c), dopunskim kriterijima za pretraživanje koji se odnose na dužnika.**

4. Države članice mogu zahtijevati da pristup informacijama iz stavka 3. bude uvjetovan podnošenjem zahtjeva nadležnom tijelu. Države članice mogu pristup informacijama uvjetovati provjerom o postojanju opravdanog interesa za pristupanje takvim informacijama. Osoba koja podnosi zahtjev može navedeni zahtjev za informacije podnijeti elektroničkim putem, i to putem standardnog obrasca na portalu e-pravosuđe. Ukoliko se traži potkrepljivanje opravdanog interesa, osobi koja podnosi zahtjev omogućuje se da navedeni zahtjev potkrijepi elektroničkim preslikama relevantnih dokumenata. Nadležno tijelo šalje odgovor osobi koja podnosi zahtjev u roku od 3 radna dana.

Osoba koja podnosi zahtjev nije obvezna osigurati prijevod dokumenata kojima se potkrepljuje njezin zahtjev niti je obvezna sudjelovati u pokrivanju mogućih troškova prijevoda koje snosi nadležno tijelo.

Članak [...] 28.

Objava u drugoj državi članici

1. Stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu zahtijevaju da se obavijest o sudskoj odluci o pokretanju stečajnog postupka i, prema potrebi, odluka kojom se imenuje stečajnog upravitelja objave u bilo kojoj drugoj državi članici u kojoj dužnik ima poslovni nastan u skladu s postupcima objave propisanim u toj državi članici. U takvoj se objavi navodi, po potrebi, imenovani stečajni upravitelj te je li primijenjeno pravilo o nadležnosti na temelju članka 3. stavka 1. ili 2.
2. Stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu mogu tražiti da se informacije iz stavka 1. ovog članka objave u svakoj drugoj državi članici u kojoj stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu to smatraju potrebnim u skladu s postupcima objave propisanim u toj državi.

Članak [...] 29.

Upis u javne registre druge države članice

- 1. Ako pravo države članice u kojoj se nalazi poslovni nastan dužnika i ako je taj poslovni nastan upisan u javni registar te države članice ili ako pravo države u kojoj se nalazi nepokretna imovina koja pripada dužniku iziskuje da se informacije o pokretanju stečajnog postupka iz članka 28. objave u zemljišnim knjigama, registru trgovačkih društava ili bilo kojem drugom javnom registru, stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osigurala takva registracija.**
- 2. Stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu mogu zatražiti takvu registraciju u bilo kojoj drugoj državi članici, pod uvjetom da registraciju dopušta pravo države članice u kojoj se vodi registar.**

Članak [...] 30.

Troškovi

Troškovi objave i upisa propisani člancima [...] 28. i [...] 29. smatraju se troškovima nastalim u postupku.

Članak [...] 31.

Ispunjavanje obveza prema dužniku

1. Kada se u državi članici ispunjava obveza u korist dužnika koji podliježe stečajnim postupcima pokrenutim u drugoj državi članici, a trebala se ispunjavati u korist [...] **stečajnog upravitelja** u tim postupcima, smatra se da je osoba koja je ispunila obvezu oslobođena te obveze ako nije imala saznanja o pokretanju postupka.
2. Kada je takva obveza ispunjena prije nego je izvršena objava propisana člankom [...] **28.**, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da osoba koja ju je ispunila nije imala saznanja o pokretanju stečajnog postupka; kada se obveza ispuni nakon izvršenja objave, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je osoba koja ju je ispunila imala saznanja o pokretanju postupka.

Članak [...] 32.

Priznavanje i izvršivost drugih odluka

1. **Odluke donesene od strane suda čija je sudska odluka u vezi s pokretanjem postupka priznata u skladu s člankom [...] 19., a koja se bavi tijekom i okončanjem stečajnog postupka, kao i stečajne nagodbe odobrene od strane tog suda, priznaje se bez daljnjih formalnosti. Takve se odluke izvršavaju u skladu s člancima od 39. do 57. s izuzetkom članaka 45. i 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012.**

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje izravno proizlaze iz stečajnih postupaka i koje su s njima tijesno povezane, čak i ako ih donosi drugi sud.

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje se odnose na mjere osiguranja poduzete po podnošenju zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka ili u vezi s njim.

- 2. Priznavanje i izvršavanje odluka koje nisu one navedene u stavku 1. uređuje se Uredbom navedenom u stavku 1., pod uvjetom da je ta Uredba primjenjiva.**

Članak [...] 33.

Javni interes

Bilo koja država članica može odbiti priznati stečajni postupak pokrenut u drugoj državi članici ili izvršiti odluku donesenu u okviru takvog postupka kada bi učinci takvog priznanja ili izvršenja bili očito u suprotnosti s javnom interesom te države, a posebno s njenim temeljnim načelima ili ustavnim pravima i slobodama pojedinaca.

POGLAVLJE III

SEKUNDARNI STEČAJNI POSTUPCI

Članak [...] 34.

Pokretanje postupka

Ako je glavni postupak pokrenut od strane suda države članice i priznat u drugoj državi članici, sud druge države članice koji je nadležan na temelju članka 3. stavka 2. može pokrenuti sekundarni stečajni postupak u skladu s odredbama iz ovog poglavlja. Ako je dužnikova insolventnost bila uvjet glavnog postupka, ona se ponovno ne ispituje u državi članici u kojoj se može pokrenuti sekundarni postupak. Učinci sekundarnih postupaka ograničeni su na imovinu dužnika koja se nalazi unutar državnog područja države članice u kojoj su ti postupci pokrenuti.

Članak [...] 35.

Pravo koje se primjenjuje

Osim ako nije drukčije propisano ovom Uredbom, pravo koje se primjenjuje na sekundarne postupke jest ono države članice na čijem se državnom području pokreću sekundarni postupci.

Članak 36.

Pravo na obvezivanje kako bi se izbjegao sekundarni postupak

- 1. Kako bi se izbjeglo pokretanje sekundarnog postupka, stečajni upravitelj u glavnom postupku može podnijeti jednostranu obvezu („obveza”) u odnosu na imovinu koja se nalazi u državi članici u kojoj bi se sekundarni postupak mogao pokrenuti, i to da će pri raspodjeli te imovine ili primitaka kao rezultata njihove realizacije postupati u skladu s pravima raspodjele i prvenstva prema nacionalnom pravu koje bi vjerovnici imali da se sekundarni postupak pokrene u toj državi članici. U obvezi se navode činjenične pretpostavke na kojima se ona temelji, osobito s obzirom na vrijednost imovine koja se nalazi u državi članici i raspoloživih mogućnosti za realizaciju te imovine.**
- 2. Ako je obveza podnesena u skladu s ovim člankom, pravo koje se primjenjuje na raspodjelu prihoda od realizacije imovine iz stavka 1., na rednu listu potraživanja vjerovnika i prava vjerovnika u odnosu na imovinu iz stavka 1. pravo je države članice u kojoj je mogao biti pokrenut sekundarni postupak. Relevantan trenutak za određivanje imovine iz stavka 1. jest trenutak podnošenja obveze.**

3. Obveza se podnosi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice u kojoj je sekundarni postupak mogao biti pokrenut ili, ako u toj državi članici postoji više službenih jezika, na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika mjesta u kojem je sekundarni postupak mogao biti pokrenut.
4. Obveza se daje u pisanom obliku. Obveza mora biti usklađena s drugim zahtjevima u vezi s oblikom, ako navedeni zahtjevi postoje, kao i zahtjevima za odobrenje u vezi s raspodjelom, ako navedeni postoje, koji su na snazi u državi u kojoj se pokreće glavni postupak.
5. Obvezu odobravaju poznati lokalni vjerovnici. Pravila o kvalificiranoj većini i glasovanju koja se primjenjuju na usvajanje planova restrukturiranja u skladu s pravom države članice u kojoj je sekundarni postupak mogao biti pokrenut također se primjenjuju na odobravanje obveze. Ako to dopušta nacionalno pravo, vjerovnici bi trebali moći sudjelovati u glasovanju s pomoću sredstava za komunikaciju na daljinu. Stečajni upravitelj obavještuje poznate domaće vjerovnike o obvezi, pravilima i načinima za njezino odobrenje te o odobrenju ili odbijanju obveze.
6. Obveza koja se podnosi i odobrava u skladu s ovim člankom obvezujuća je na stečajnu masu. Ako je sekundarni postupak pokrenut u skladu s člancima 37. i 38., stečajni upravitelj u glavnom postupku prenosi imovinu koja je uklonjena s državnog područja te države članice nakon što je obveza podnesena ili, u slučaju provedene realizacije te imovine, prihode od nje, na stečajnog upravitelja u sekundarnom postupku.

7. Ako je stečajni upravitelj podnio obvezu, a prije nego li raspodjeli imovinu i prihode iz stavka 1., o raspodjeli koju namjerava provesti obavješćuje lokalne vjerovnike. Ako informacije nisu usklađene s uvjetima iz obveze ili s primjenjivim pravom, svaki lokalni vjerovnik može osporiti takvu raspodjelu pred sudovima države članice u kojoj je glavni postupak pokrenut kako bi ostvario raspodjelu u skladu s uvjetima iz obveze i primjenjivog prava. U tom slučaju, raspodjela se ne provodi sve dok sud ne donese odluku o osporavanju.
8. Lokalni vjerovnici mogu se obratiti sudovima države članice u kojoj je glavni postupak pokrenut kako bi se od stečajnog upravitelja u glavnom postupku zahtijevalo da poduzme sve odgovarajuće mjere za osiguranje usklađenosti s uvjetima obveze koje su raspoložive prema pravu države članice u kojoj je pokrenut glavni postupak.
9. Lokalni vjerovnici mogu se isto tako obratiti sudovima države članice u kojoj bi sekundarni postupak bio pokrenut kako bi se obvezalo sud da poduzme privremene ili zaštitne mjere za osiguranje usklađenosti stečajnog upravitelja s uvjetima obveze.
10. Stečajni upravitelj odgovoran je za svu štetu nanесenu lokalnim vjerovnicima koja je posljedica njegove neusklađenosti s obvezama i zahtjevima iz ovog članka.
11. Za potrebe ovog članka tijelo koje se uspostavlja u državi članici u kojoj je sekundarni postupak mogao biti pokrenut i koje je, sukladno Direktivi 2008/94/EZ, obvezno jamčiti isplatu nepodmirenih tražbina zaposlenika koji se temelje na ugovorima o radu ili radnih odnosa, smatra se „lokalnim vjerovnikom” ako je tako predviđeno nacionalnim pravom.

Članak [...] 37.

Pravo na zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka

- 1. Pokretanje sekundarnog postupka može zatražiti:**
 - (a) stečajni upravitelj u glavnom postupku;**
 - (b) bilo koja druga osoba ili tijelo ovlašteno da zatraži pokretanje stečajnog postupka na temelju prava države članice na čijem je državnom području zatraženo pokretanje sekundarnog stečajnog postupka.**
- 2. Ako je obveza postala obvezujuća u skladu s člankom 36., zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka mora se podnijeti u roku od 30 dana od primitka obavijesti o odobrenju obveze.**

Članak 38.

Odluka o pokretanju sekundarnog postupka

- 1. Sud koji je zaprimio zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka odmah o tome obavješćuje stečajnog upravitelja ili dužnika u posjedu u glavnom postupku i daje mu mogućnost očitovanja o zahtjevu.**
- 2. Ako je stečajni upravitelj u glavnom postupku podnio obvezu u skladu s člankom 36., sud iz stavka 1. na zahtjev stečajnog upravitelja ne pokreće sekundarni postupak ako utvrdi da obveza na odgovarajući način štiti opće interese domaćih vjerovnika.**

- 3. Ako je privremeno zastajanje pojedinog ovršnog postupka odobrena kako bi se omogućili pregovori između dužnika i njegovih vjerovnika, sud, na zahtjev stečajnog upravitelja ili dužnika u posjedu, može naložiti zastajanje pokretanja sekundarnog postupka na razdoblje od najviše tri mjeseca, pod uvjetom da su osigurane odgovarajuće mjere za zaštitu interesa domaćih vjerovnika.**

Sud iz stavka 1. može naložiti zaštitne mjere za zaštitu interesa domaćih vjerovnika zahtijevajući od dužnika u posjedu ili stečajnog upravitelja da ne ukloni ili ne raspolaže bilo kojom imovinom koja se nalazi u državi članici u kojoj se nalazi njegov poslovni nastan, osim ako se to obavlja u okviru redovitog poslovanja. Sud također može naložiti druge mjere radi zaštite interesa domaćih vjerovnika tijekom odgode, zastajanja, osim ako to nije u skladu s nacionalnim propisima o građanskom postupku.

Sud ukida zastajanje s pokretanjem sekundarnog postupka na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo kojeg vjerovnika ako je tijekom zastajanja sklopljen sporazum u pregovorima iz prvog podstavka.

Sud može ukinuti odgodu zastajanje na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo kojeg vjerovnika ako nastavak odgode zastajanja ugrožava prava vjerovnika, posebno ako su pregovori narušeni ili ako je postalo očito da nije vjerojatno da će biti završeni ili ako je dužnik prekršio zabranu da raspolaže svojom imovinom ili je ukloni s državnog područja države članice u kojoj se nalazi poslovni nastan.

4. Na zahtjev stečajnog upravitelja u glavnom postupku, sud iz stavka 1. može pokrenuti vrstu stečajnog postupka iz Priloga A koja nije ona vrsta stečajnog postupka čije je pokretanje isprva zatraženo, pod uvjetom da su, prema nacionalnom pravu, ispunjeni uvjeti za pokretanje te druge vrste postupka i da je taj postupak najprikladniji postupak ako se uzmu u obzir interesi lokalnih vjerovnika i potreba za usklađenošću između glavnog i sekundarnog stečajnog postupka. Primjenjuje se druga rečenica članka 34.

Članak 39.

Sudska revizija odluke o pokretanju glavnog postupka

Stečajni upravitelj u glavnom postupku može osporiti odluku o pokretanju sekundarnog postupka pred sudovima države članice u kojoj je pokrenut sekundarni postupak, na temelju neusklađenosti suda s uvjetima i zahtjevima iz članka 38.

Članak [...] 40.

Predujam troškova

Kada zakon države članice u kojoj je zatraženo pokretanje sekundarnog postupka zahtijeva da imovina dužnika bude dostatna za pokriće svih ili dijela troškova i izdataka postupka, sud po primitku takvog zahtjeva može tražiti od predlagatelja da plati predujam ili osigura odgovarajući iznos za jamstvo.

Članak 41.

Suradnja i komunikacija između stečajnih upravitelja

- 1. Stečajni upravitelj u glavnom postupku i stečajni upravitelj ili upravitelji u sekundarnom postupku u vezi s istim dužnikom surađuju međusobno u onoj mjeri u kojoj takva suradnja nije neusklađena s pravilima primjenjivima na dotične postupke. Takva suradnja može biti bilo kojeg oblika, uključujući sklapanje sporazuma ili protokola.**
- 2. Prilikom provedbe suradnje navedene u stavku 1., stečajni upravitelji dužni su:**
 - (a) što je prije moguće jedni drugima proslijediti sve informacije koje mogu biti važne za druge postupke, posebno o napretku postignutom u prijavljivanju i potvrđivanju tražbina i svim mjerama usmjerenima prema spašavanju ili restrukturiranju dužnika ili okončanju postupka, pod uvjetom da su postignute odgovarajuće mjere za zaštitu povjerljivih informacija;**
 - (b) istražiti mogućnost restrukturiranja dužnika i, ako ta mogućnost postoji, koordinirati razradu i provedbu plana restrukturiranja;**
 - (c) koordinirati upravljanjem realizacije ili korištenja imovine i poslova dužnika; stečajni upravitelj u sekundarnom postupku daje stečajnom upravitelju u glavnome postupku u ranoj fazi prigodu za podnošenje prijedloga o realizaciji ili korištenju imovine u sekundarnom postupku.**
- 3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se, *mutatis mutandis* na situacije u kojima, u glavnom ili u sekundarnom stečajnom postupkom ili u teritorijalnom stečajnom postupku koji se odnosi na istog dužnika i koji je pokrenut u istom trenutku, dužnik ostaje u posjedu svoje imovine.**

Članak 42.

Suradnja i komunikacija među sudovima

- 1. Kako bi se olakšala koordinacija glavnog i teritorijalnog ili sekundarnog stečajnog postupka u vezi s istim dužnikom, sud pred kojim je zahtjev za pokretanje stečajnog postupka neriješen ili koji je pokrenuo takav postupak surađuje s bilo kojim drugim sudom pred kojim je stečajni postupak neriješen ili je takav postupak pokrenut u mjeri u kojoj takva suradnja nije neusklađena s pravilima koja se primjenjuju na svaki od tih postupaka. U tu svrhu sudovi mogu po potrebi imenovati neovisnu osobu ili tijelo da djeluje po njihovim uputama, pod uvjetom da to nije neusklađeno s pravilima koja se na njih primjenjuju.**
- 2. Provodeći suradnju iz stavka 1., sudovi, ili bilo koja imenovana osoba ili tijelo koje djeluje u njihovo ime, kako je navedeno u stavku 1., mogu komunicirati izravno ili zatražiti informacije ili pomoć izravno jedni od drugih pod uvjetom da takva komunikacija poštuje postupovna prava stranki u postupku i povjerljivost informacija.**
- 3. Suradnja iz stavka 1. može se provoditi bilo kojim sredstvima koja sud smatra prikladnima. To se osobito može odnositi na:**
 - (a) koordinaciju prilikom imenovanja stečajnih upravitelja;**
 - (b) komunikaciju o informacijama bilo kojim sredstvima koje sud smatra primjerenima;**
 - (c) koordinaciju upravljanja i nadzora dužnikove imovine i poslova;**
 - (d) koordinaciju vođenja rasprava;**
 - (e) koordinaciju odobravanja protokola, prema potrebi.**

Članak 43.

Suradnja i komunikacija između stečajnih upravitelja i sudova

- 1. Kako bi se olakšala koordinacija glavnog, teritorijalnog i sekundarnog stečajnog postupka u vezi s istim dužnikom,**
 - (a) stečajni upravitelj u glavnom postupku surađuje i komunicira sa svakim sudom pred kojim je zahtjev za pokretanje sekundarnog postupka u tijeku ili koji je pokrenuo takav postupak;**
 - (b) stečajni upravitelj u teritorijalnom ili sekundarnom stečajnom postupku surađuje i komunicira sa sudom pred kojim je zahtjev za pokretanje glavnog postupka u tijeku ili koji je pokrenuo takav postupak, i**
 - (c) stečajni upravitelj u teritorijalnom ili sekundarnom stečajnom postupku surađuje i komunicira sa sudom pred kojim je zahtjev za pokretanje drugih teritorijalnih ili sekundarnih postupaka neriješen ili koji je pokrenuo takav postupak;**

u svakom slučaju u mjeri u kojoj takva suradnja i komunikacija nisu neusklađene s pravilima koja se primjenjuju na svaki od tih postupaka i ne obuhvaćaju nikakav sukob interesa.
- 2. Suradnja iz stavka 1. može se provoditi bilo kojim odgovarajućim sredstvima poput onih iz članka 42. stavka 3.**

Članak 44.

Troškovi suradnje i komunikacije

Članci 42. i 43. ne smiju dovesti do toga da sudovi terete jedni druge za troškove suradnje i komunikacije.

Članak [...] 45.

Ostvarivanje vjerovničkih prava

1. Vjerovnik može podnijeti svoj zahtjev u glavnom postupku i u bilo kojem sekundarnom postupku.
2. **[...] Stečajni upravitelji** u glavnom i bilo kojem sekundarnom postupku podnose u drugim postupcima zahtjeve koji su već bili podneseni u postupku za koji su oni imenovani, pod uvjetom da je to u interesu vjerovnika u potonjem postupku, a što podliježe pravu vjerovnika da se tomu suprotstave ili da povuku podnesene zahtjeve gdje to omogućava važeće pravo.
3. **[...] Stečajni upravitelj** u glavnom ili sekundarnom postupku je ovlašten sudjelovati u ostalim postupcima na istoj osnovi kao i vjerovnik, a posebno prisustvovati skupštinama vjerovnika.

Zastajanje s postupkom realizacije imovine

1. Sud koji je pokrenuo sekundarni postupak zastaje potpuno ili djelomično s postupkom [...] **realizacije imovine** na zahtjev [...] **stečajnog upravitelja** glavnog postupka, pod uvjetom da može zatražiti od [...] **stečajnog upravitelja** u glavnom postupku da poduzme prikladne mjere kako bi jamčio za interese vjerovnika u sekundarnom postupku i one pojedinačnih kategorija vjerovnika. Takav zahtjev [...] **stečajnog upravitelja** može biti odbijen samo ako očito nije u interesu vjerovnika u glavnom postupku. Takvo zastajanje s postupkom [...] **realizacije imovine** može se naložiti na razdoblje do tri mjeseca. Ono se može nastaviti ili obnoviti za sličan period.
2. Sud naveden u stavku 1. okončava zastajanje postupka [...] **realizacije imovine**:
 - na zahtjev [...] **stečajnog upravitelja** u glavnom postupku,
 - na vlastitu inicijativu, na zahtjev vjerovnika ili na zahtjev [...] **stečajnog upravitelja** u sekundarnom postupku ako se ta mjera više ne čini opravdana, posebno što se tiče interesa vjerovnika u glavnom postupku ili u sekundarnom postupku.

Ovlast stečajnog upravitelja da predloži planove restrukturiranja

- 1. Kada pravo države članice u kojoj je pokrenut sekundarni postupak dopušta da se takav postupak zatvori bez likvidacije sanacijskim planom, stečajnom nagodbom ili usporedivom mjerom, stečajni upravitelj u glavnom postupku ovlašten je da sam predloži takvu mjeru u skladu s postupkom te države članice.**
- 2. Bilo kakvo ograničenje vjerovničkih prava koje proizlazi iz mjere navedene u stavku 1. koje je predloženo u sekundarnom postupku, kao što je obustava plaćanja ili isplata duga, ne smije imati utjecaj na dužnikovu imovinu koja nije pokrivena tim postupkom bez suglasnosti svih vjerovnika koji u njima imaju interes.**

Članak 48.

Učinak okončanja stečajnog postupka

- 1. Ne dovodeći u pitanje članak 49., okončanje stečajnog postupka ne sprečava nastavak drugih stečajnih postupaka koji se odnose na istog dužnika, a u tom trenutku još traju.**
- 2. Ako stečajni postupak u vezi s pravnom osobom ili trgovačkim društvom u državi članici u kojoj je registrirano sjedište te osobe ili trgovačkog društva podrazumijeva prestanak pravne osobe ili trgovačkog društva, ta pravna osoba ili trgovačko društvo ne prestaje postojati sve dok se ne okončaju svi drugi stečajni postupci koji se odnose na istog dužnika ili dok stečajni upravitelj ili upravitelji u takvim postupcima ne daju suglasnost za prestanak.**

Članak [...] 49.

Imovina preostala u sekundarnom postupku

Ako je [...] **realizacijom** imovine u sekundarnim postupcima moguće namiriti sve tražbine dopuštene na temelju tih postupaka, [...] **stečajni upravitelj** imenovan u takvim postupcima odmah izvršava prijenos bilo koje preostale imovine [...] **stečajnom upravitelju** u glavnom postupku.

Članak [...] 50.

Naknadno pokretanje glavnog postupka

Kada se postupci navedeni u članku 3. stavku 1. pokreću nakon pokretanja postupaka navedenih u članku 3. stavku 2. u drugoj državi članici, članci [...] **41., od 45. do 47. i 49.** važe za one koji su pokrenuti prvi, ako to dozvoljava tijek tih postupaka.

Članak [...] 51.

Konverzija sekundarnog postupka

1. **Na zahtjev stečajnog upravitelja u glavnom postupku sud države članice pred kojim je pokrenut sekundarni postupak može naložiti konverziju sekundarnog postupka u drugu vrstu stečajnog postupka iz Priloga A pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti za pokretanje te druge vrste postupka prema nacionalnom pravu i da je ta druga vrsta postupka najprikladnija kako bi se uzeli u obzir interesi lokalnih vjerovnika i usklađenost glavnog i sekundarnog stečajnog postupka.**
2. **Prilikom razmatranja zahtjeva, sud može tražiti informacije od stečajnih upravitelja koji su uključeni u oba postupka.**

Članak [...] 52.

Zaštitne mjere

Kada sud države članice koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 1. imenuje privremenog stečajnog upravitelja kako bi osigurao zaštitu dužnikove imovine, taj privremeni stečajni upravitelj je ovlašten zatražiti bilo kakve mjere radi osiguranja i zaštite bilo kojeg dijela dužnikove imovine koji se nalazi u drugoj državi članici, kako je predviđeno pravom te države, za razdoblje između zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka i odluke o pokretanju postupka.

POGLAVLJE IV.

DAVANJE INFORMACIJA VJEROVNICIMA I PRIJAVA NJIHOVIH POTRAŽIVANJA

Članak [...] 53.

Pravo na prijavu tražbina

Bilo koji vjerovnik koji ima stalno boravište, domicil ili registrirano sjedište u državi članici koja nije država u kojoj je pokrenut postupak, uključujući porezna tijela i tijela socijalne skrbi država članica („inozemni vjerovnik”), može prijaviti tražbine u stečajnom postupku bilo kojim sredstvom komunikacije koje je prihvaćeno u pravu države članice u kojoj je pokrenut postupak. Za isključivu svrhu prijave tražbina nije obavezno zastupanje od strane odvjetnika ili drugog pravnog stručnjaka.

Dužnost obavještanja vjerovnika

1. Čim se u državi članici pokrene stečajni postupak, nadležni sud te države ili [...] **stečajni upravitelj** kojega je imenovao odmah obavještavaju poznate vjerovnike koji imaju stalno boravište, domicil ili sjedište u drugim državama članicama.
2. Takva informacija, dana u pojedinačnoj obavijesti, posebno uključuje rokove, kazne propisane u vezi s takvim rokovima, tijelo ili instituciju ovlaštenu da zaprimi prijavu tražbine i druge propisane mjere. Takva obavijest također navodi trebaju li vjerovnici, čije tražbine imaju pravo prvenstva ili koje su osigurani stvarnim pravima, prijaviti svoje tražbine. **Obavijest također sadrži primjerak standardnog obrasca za prijavu tražbina iz članka 55. ili informaciju o tome gdje je taj obrazac dostupan.**
3. **Informacije iz ovog članka pružaju se upotrebom standardnog obrasca za obavijesti koji će se odrediti u skladu s člankom 88. Obrazac se objavljuje na europskom portalu e-pravosuđe i nosi naslov „Obavijest o stečajnom postupku” na svim službenim jezicima institucija Unije. Obrazac se šalje na službenom jeziku države u kojoj je pokrenut postupak ili, ako u toj državi članici postoji nekoliko službenih jezika, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem je pokrenut stečajni postupak, ili na drugom jeziku za koji je ta država navela da ga može prihvatiti u skladu s člankom 55. stavkom 5. ako se može pretpostaviti da je inozemnim vjerovnicima lakše razumjeti taj jezik.**
4. U stečajni postupak koji se odnosi na pojedince koji ne ostvaruju poslovnu ili profesionalnu aktivnost, upotreba standardnog obrasca iz ovog članka nije obvezna pod uvjetom da vjerovnici ne trebaju prijaviti tražbine kako bi se njihova dugovanja uzela u obzir u postupku.

Članak [...] 55.

Postupak za prijavu tražbina

- 1. Svaki inozemni vjerovnik može prijaviti tražbinu upotrebom standardnog obrasca za prijavu tražbina koji će se odrediti u skladu s člankom 88. Obrazac nosi naslov „Prijava tražbina” na svim službenim jezicima institucija Unije.**
- 2. Standardni obrazac za prijavu tražbina iz stavka 1. sadrži sljedeće informacije:**
 - ime, poštansku adresu, adresu elektroničke pošte, ako postoji, osobni identifikacijski broj, ako postoji, i bankovne podatke vjerovnika iz stavka 1.;**
 - (b) iznos tražbine, navodeći glavnica i, ako je primjenjivo, kamate te datum kad je nastala i datum kad je dospjela, ako su različiti;**
 - (c) ako se potražuju kamate, kamatnu stopu, podatak o tome jesu li kamate pravne ili ugovorne prirode, razdoblje za koje se potražuju kamate i kapitalizirani iznos kamata;**
 - (d) ako se potražuju troškovi koji su nastali prilikom dokazivanja tražbine prije pokretanja postupka, iznos i pojedinosti o tim troškovima;**
 - (e) prirodu tražbine;**
 - (f) je li zatražen status povlaštenog vjerovnika i osnovu takvog zahtjeva;**

- (g) poziva li se na stvarno osiguranje ili zadržavanje prava vlasništva u vezi s tražbinom i ako to jest slučaj, koja je imovina obuhvaćena založnim pravom na koje se poziva, datum na koji je osiguranje odobreno i, kad je osiguranje upisano, referentni broj te**
- (h) traži li se kompenzacija i, ako je to slučaj, iznose međusobnih potraživanja koja postoje na datum kad je pokrenut stečajni postupak, datum na koji su nastala i neto iznos zatražene kompenzacije.**

Standardnom obrascu za prijavu tražbina pridružuju se mogući primjerci popratnih dokumenata.

- 3. U standardnom obrascu za prijavu tražbina navodi se da pružanje informacija u vezi s bankovnim podacima i osobnim identifikacijskim brojem vjerovnika iz stavka 2. točke (a) nije obavezno.**
- 4. Kad vjerovnik prijavljuje tražbinu drugim sredstvima, a ne standardnim obrascem iz stavka 1., njegova prijava sadrži informacije iz stavka 2.**
- 5. Tražbine se mogu prijavljivati na bilo kojem službenom jeziku Unije. Sud, stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu od vjerovnika mogu zahtijevati da osigura prijevod na službeni jezik države članice u kojoj je postupak pokrenut ili, ako u toj državi članici postoji nekoliko službenih jezika, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem je pokrenut stečajni postupak, ili na drugi jezik za koji je ta država članica navela da ga može prihvatiti. Svaka država članica navodi prihvaća li bilo koji službeni jezik institucija Unije koji nije njezin u svrhu prijave tražbina.**

6. **Tražbine se prijavljuju u razdoblju koje je određeno pravom države članice u kojoj je stečajni postupak pokrenut. U slučaju inozemnog vjerovnika to razdoblje ne može biti kraće od 30 dana nakon dana objave pokretanja stečajnog postupka u stečajnom registru države članice u kojoj je postupak pokrenut. Ako se država članica poziva na članak 24. stavak 4. to razdoblje ne može biti kraće od 30 dana nakon što je vjerovnik obaviješten u skladu s člankom 54.**
7. **Ako sud, stečajni upravitelj ili dužnik u posjedu gaje sumnje u vezi s tražbinom prijavljenom u skladu s ovim člankom, oni vjerovniku daju mogućnost pružanja dodatnih dokaza o postojanju i iznosu tražbine.**

Članak 42.

[...]

POGLAVLJE V.

STEČAJNI POSTUPAK NAD ČLANOVIMA SKUPINE TRGOVAČKIH DRUŠTAVA

Odjeljak 1. Suradnja i komunikacija

Članak 56.

Suradnja i komunikacija između stečajnih upravitelja

- 1. Ako se stečajni postupak odnosi na dva ili više članova skupine trgovačkih društava, stečajni upravitelj imenovan u postupku koji se tiče člana skupine surađuje sa svakim stečajnim upraviteljem imenovanim u postupku koji se tiče drugog člana iste skupine u mjeri u kojoj je takva suradnja odgovarajuća za olakšavanje učinkovitog upravljanja tim postupkom, nije neusklađena s pravilima koja se primjenjuju na takav postupak i ne obuhvaća nikakav sukob interesa. Ta suradnja može biti u bilo kojem obliku, uključujući sklapanje sporazumâ ili protokolâ.**
- 2. Prilikom provedbe suradnje navedene u stavku 1., stečajni upravitelji dužni su**
 - (a) što je moguće prije proslijediti jedni drugima bilo kakvu informaciju koja može biti važna za druge postupke, pod uvjetom da su postignute odgovarajuće mjere za zaštitu povjerljivih informacija;**
 - (b) razmotriti postoje li mogućnosti za koordinaciju upravljanja i nadzora poslova članova skupine koji su predmet stečajnog postupka i, ako postoje, koordinirati takvo upravljanje i nadzor;**
 - (c) razmotriti postoje li mogućnosti za restrukturiranje članova skupine koji su predmet stečajnog postupka i, ako postoje, koordinirati prijedlog i pregovore o koordiniranom planu restrukturiranja;**

Za potrebe točaka (b) i (c) svi ili neki stečajni upravitelji iz stavka 1. mogu se dogovoriti da dodijele dodatne ovlasti stečajnom upravitelju imenovanom u jednom od postupaka ako je takav dogovor dopušten pravilima koja se primjenjuju na svaki od postupaka. Oni se također mogu dogovoriti o raspodjeli pojedinih zadataka među sobom ako je takva raspodjela zadataka dopuštena pravilima koja se primjenjuju za svaki od postupaka.

Članak 57.

Suradnja i komunikacija među sudovima

- 1. Ako se stečajni postupak odnosi na dva ili više članova skupine trgovačkih društava, sud koji je pokrenuo takav postupak surađuje s bilo kojim drugim sudom pred kojim je zahtjev za pokretanje postupka koji se tiče drugog člana iste skupine neriješen ili koji je pokrenuo takav postupak u mjeri u kojoj takva suradnja olakšava učinkovito upravljanje postupkom, nije neusklađena s pravilima koja se primjenjuju na njih i ne obuhvaća nikakav sukob interesa. U tu svrhu sudovi mogu prema potrebi imenovati neovisnu osobu ili tijelo da djeluje prema njihovim uputama, pod uvjetom da to nije neusklađeno s pravilima koja se na njih primjenjuju.**
- 2. Provodeći suradnju iz stavka 1., sudovi, ili bilo koja imenovana osoba ili tijelo koje djeluje u njihovo ime, kako je navedeno u stavku 1., mogu komunicirati izravno jedni s drugima ili tražiti informacije ili pomoć izravno jedni od drugih pod uvjetom da takva komunikacija poštuje postupovna prava strana u postupku i povjerljivost informacija.**

3. Suradnja iz stavka 1. može se provoditi bilo kojim sredstvima koja sud smatra prikladnima, uključujući

- (a) koordinaciju prilikom imenovanja stečajnih upravitelja;**
- (b) komunikaciju o informacijama bilo kojim sredstvima koje sud smatra primjerenima;**
- (c) koordinaciju upravljanja i nadzora imovine i poslova članova skupine;**
- (d) koordinaciju vođenja rasprava;**
- (e) koordinaciju odobravanja protokola, prema potrebi.**

Članak 58.

Suradnja i komunikacija između stečajnih upravitelja i sudova

Stečajni upravitelj imenovan u stečajnom postupku koji se tiče člana skupine trgovačkih društava

- (a) surađuje i komunicira sa svakim sudom pred kojim je zahtjev za pokretanje postupka koji se tiče drugog člana iste skupine trgovačkih društava neriješen ili koji je pokrenuo takav postupak i**
- (b) može zatražiti informacije od tog suda koje se odnose na postupak koji se tiče drugog člana skupine ili tražiti pomoć u vezi s postupkom u kojem je imenovan,**

u mjeri u kojoj su takva suradnja i komunikacija primjerene za olakšavanje učinkovitog upravljanja postupkom, ne obuhvaćaju nikakav sukob interesa i nisu neusklađene s pravilima koja se na njih primjenjuju.

Članak 59.

Troškovi suradnje i komunikacije u postupku koji se tiče članova skupine trgovačkih društava

Troškovi suradnje i komunikacije propisani člancima od 56. do 60. koje pretrpi stečajni upravitelj ili sud smatraju se troškovima koji su nastali u odgovarajućem postupku.

Članak 60.

Ovlasti stečajnog upravitelja u postupku koji se tiče članova skupine trgovačkih društava

- 1. Stečajni upravitelj imenovan u stečajnom postupku koji je pokrenut u vezi s članom skupine trgovačkih društava može, u mjeri u kojoj je prikladno kako bi se olakšalo učinkovito upravljanje postupkom,**
 - (a) dati mišljenje u svakom postupku pokrenutom u vezi s bilo kojim drugim članom iste skupine;**
 - (b) zatražiti zastajanje svake mjere koja se odnosi na realizaciju imovine u postupku koji je pokrenut u vezi s bilo kojim drugim članom iste skupine, pod uvjetom da:**
 - (i) sukladno članku 56. stavku 2. točki (c) predložen je plan restrukturiranja za sve ili za neke članove skupine za koju je pokrenut stečajni postupak te ima razumne izgleda za uspjeh;**
 - (ii) takvo je zastajanje nužno kako bi se osigurala ispravna provedba plana;**

(iii) plan bi koristio vjerovnicima u postupku za koji se zastajanje traži i

(iv) ni stečajni postupak u kojem je stečajni upravitelj iz stavka 1. ovog članka imenovan ni postupak s obzirom na koji se traži zastajanje ne podliježu koordinaciji u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja;

(c) zatražiti pokretanje postupka koordinacije skupine u skladu s člankom 61.

2. Sud pred kojim je pokrenut postupak iz stavka 1. točke (b) zastaje svaku mjeru u vezi s realizacijom imovine u postupku potpuno ili djelomično ako utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točke (b).

Prije nego što naloži zastajanje, sud saslušava stečajnog upravitelja imenovanog u postupku za koji se traži zastajanje. Takvo zastajanje može se naložiti na bilo koje razdoblje od najviše tri mjeseca, koje sud smatra prikladnim i koje je u skladu s pravilima koja se primjenjuju na postupak.

Sud koji naloži zastajanje može zahtijevati od stečajnog upravitelja iz stavka 1. da poduzme sve odgovarajuće mjere dostupne u okviru nacionalnog prava kako bi zajamčio interese vjerovnika u postupku.

Sud može produžiti trajanje zastajanja za dodatno takvo razdoblje ili razdoblja, kako smatra prikladnim, a koja su u skladu s pravilima koja se primjenjuju na postupak pod uvjetom da su uvjeti iz stavka 1. točke (b) podstavaka ii. do iv. i dalje ispunjeni te da ukupno trajanje zastajanja (početno razdoblje zajedno sa svakim takvim produženjem) traje najviše šest mjeseci.

Odjeljak 2.: Koordinacija

2.1 Postupak

Članak 61.

Zahtjev za pokretanje postupka koordinacije skupine

- 1. Stečajni upravitelj imenovan u stečajnom postupku pokrenutom u vezi s članom skupine, može zatražiti postupak koordinacije skupine pred bilo kojim sudom koji ima nadležnost nad stečajnim postupkom člana skupine.**
- 2. Taj se zahtjev podnosi u skladu s uvjetima koji su predviđeni pravom postupka u kojemu je imenovan stečajni upravitelj.**
- 3. Uz zahtjev iz stavka 1. prilaže se:**
 - (a) prijedlog osobe koja se treba imenovati koordinatorom, pojedinosti o njezinoj prihvatljivosti na temelju članka 71., pojedinosti o njezinim kvalifikacijama i njezin pisani pristanak da djeluje kao koordinator;**
 - (b) nacrt predložene koordinacije skupine, a osobito razloge zbog kojih su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 63. stavku 1;**
 - (c) popis imenovanih stečajnih upravitelja u vezi s članovima skupine te, prema potrebi, sudova i nadležnih tijela koji sudjeluju u stečajnom postupku u vezi s članovima skupine;**
 - (d) nacrt procjene troškova predložene koordinacije skupine i procjenu udjela koji treba platiti svaki član skupine.**

Članak 62.

Pravo prvenstva

Ne dovodeći u pitanje članak 66., ako se pokretanje postupka koordinacije skupine zatraži na sudovima različitih država članica, svaki sud osim prvog suda koji je zaprimio zahtjev odbija nadležnost u korist tog suda.

Članak 63.

Obavijest suda koji je zaprimio zahtjev

1. Sud koji je zaprimio zahtjev za pokretanje postupka koordinacije skupine što prije dostavlja obavijest o zahtjevu za pokretanje postupka koordinacije skupine i o predloženom koordinatoru stečajnim upraviteljima imenovanim u vezi s članovima skupine, kako je naznačeno u zahtjevu navedenom u članku 61. stavku 3. točki (c), ako utvrdi
 - (a) da je pokretanje takvog postupka primjereno za olakšavanje učinkovitog upravljanja stečajnim postupkom u vezi s različitim članovima skupine;
 - (b) nijedan vjerovnik ni član skupine za koje se očekuje da će sudjelovati u postupku najvjerojatnije neće biti u financijski nepovoljnom položaju zbog uključivanja tog člana u takav postupak te
 - (c) predloženi koordinator ispunjava uvjete navedene u članku 71.
2. U obavijesti iz stavka 1. navode se elementi iz članka 61. stavka 3. točaka od (a) do (d).
3. Obavijest iz stavka 1. šalje se preporučenim pismom s povratnicom.
4. Sud koji je zaprimio zahtjev daje prigodu stečajnim upraviteljima koji sudjeluju u postupku da iznesu svoje mišljenje.

Članak 64.

Prigovori stečajnih upravitelja

1. Stečajni upravitelj imenovan u vezi s bilo kojim članom skupine može prigovoriti:

(a) uključenju u postupak koordinacije skupine stečajnog postupka za koji je imenovan ili;

(b) osobi koja se predlaže za koordinatora.

2. Prigovori na temelju stavka 1. prijavljuju se sudu iz članka 63. u roku od 30 dana otkada stečajni upravitelj iz stavka 1. zaprimi obavijest o zahtjevu za pokretanje postupka koordinacije skupine.

Prigovor se može uložiti na standardnom obrascu određenom u skladu s člankom 88.

3. Prije donošenja odluke o sudjelovanju ili nesudjelovanju u koordinaciji u skladu sa stavkom 1., stečajni upravitelj pribavlja bilo kakvo odobrenje koje se u skladu s pravom države članice može zahtijevati za pokretanje stečajnog postupka za koji je imenovan.

Članak 65.

Posljedice prigovora uključenju u koordinaciju skupine

- 1. Kad je stečajni upravitelj prigovorio uključenju postupka za koji je imenovan u postupak koordinacije skupine, taj se postupak ne uključuje u postupak koordinacije skupine.**
- 2. Ovlasti suda iz članka 68. ili koordinatora koji proizlazi iz tog postupka nemaju učinak u odnosu na tog člana te ne proizvode troškove za tog člana.**

Članak 66.

Izbor suda za postupak koordinacije skupine

- 1. Kad se najmanje dvije trećine svih stečajnih upravitelja imenovanih u stečajom postupku u vezi s članovima skupine složi da je nadležnost suda u drugoj državi članici najprimjerenija za pokretanje postupka koordinacije skupine, taj sud ima isključivu nadležnost.**
- 2. Izbor suda ostvaruje se zajedničkim dogovorom u pisanom obliku ili koji se potvrđuje u pisanom obliku. Izbor suda može se ostvariti do trenutka pokretanja postupka koordinacije skupine u skladu s člankom 68.**
- 3. Svaki sud osim nadležnog suda iz stavka 1. odbija nadležnost u korist tog suda.**
- 4. Zahtjev za pokretanje postupka koordinacije podnosi se sudu o kojemu je postignut dogovor u skladu s člankom 61.**

Članak 67.

Posljedice prigovorâ za predloženog koordinatora

Kad su zaprimljeni prigovori na predloženog koordinatora koje je uputio stečajni upravitelj koji ujedno ne prigovara uključenju u postupak koordinacije skupine člana u vezi s kojim je imenovan, sud se može suzdržati od imenovanja te osobe i pozvati stečajnog upravitelja ili upravitelje koji su prigovorili da podnesu novi zahtjev u skladu s člankom 61. stavkom 3.

Članak 68.

Odluka o pokretanju postupka koordinacije skupine

1. Kad je isteklo razdoblje iz članka 64. stavka 2., sud može pokrenuti postupak koordinacije skupine ako utvrdi da su uvjeti iz članka 63. stavka 1. ispunjeni. U takvom slučaju sud
 - (a) imenuje koordinatora;
 - (b) odlučuje o nacrtu koordinacije;
 - (c) odlučuje o procjeni troškova i o udjelu koji trebaju platiti članovi skupine.
2. O odluci o pokretanju postupka koordinacije skupine obavješćuju se stečajni upravitelji koji sudjeluju i koordinator.

Članak 69.

Naknadno uključivanje stečajnih upravitelja

- 1. Svaki stečajni upravitelj može zatražiti, nakon odluke suda iz članka 68., i u skladu sa svojim nacionalnim pravom, uključenje postupka za koji je imenovan ako je**
 - (a) postojao prigovor uključenju stečajnog postupka u postupak koordinacije skupine ili**
 - (b) stečajni postupak u vezi s članom skupine pokrenut nakon što je sud pokrenuo postupak koordinacije skupine.**
- 2. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., koordinator može prihvatiti takav zahtjev nakon savjetovanja sa stečajnim upraviteljima koji sudjeluju ako**
 - (a) utvrdi da su zadovoljeni uvjeti iz članka 63. stavka 1. točaka (a) i (b), uzimajući u obzir fazu u koju je došao postupak koordinacije skupine u vrijeme podnošenja zahtjeva ili**
 - (b) se svi stečajni upravitelji koji sudjeluju o tome slože pod uvjetima predviđenima njihovim nacionalnim pravom.**
- 3. Koordinator obavještuje sud i stečajne upravitelje koji sudjeluju o odluci u skladu sa stavkom 2. i o razlozima na kojima se ona temelji.**
- 4. Svaki stečajni upravitelj koji sudjeluje odnosno svaki stečajni upravitelj čiji je zahtjev za uključenje u postupak koordinacije skupine odbijen, može osporiti odluku iz stavka 2. u skladu s postupkom utvrđenim u skladu s pravom države članice u kojoj je pokrenut postupak koordinacije skupine.**

Članak 70.

Preporuke i plan koordinacije skupine

- 1. U vođenju stečajnog postupka stečajni upravitelji razmatraju preporuke koordinatora i sadržaj plana koordinacije skupine iz članka 72. stavka 1.**
- 2. Stečajni upravitelj nije obvezan slijediti u potpunosti ili djelomično ni koordinatorove preporuke ni plan koordinacije skupine.**

U tom slučaju on navodi razloge zbog kojih to ne čini osobama ili tijelima kojima podnosi izvješće u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kao i koordinatoru.

2.2 Opće odredbe

Članak 71.

Koordinator

- 1. Koordinator skupine je osoba prihvatljiva u skladu s pravom države članice da djeluje kao stečajni upravitelj.**
- 2. Koordinator skupine ne smije biti jedan od stečajnih upravitelja imenovanih za postupanje u vezi s bilo kojim članom skupine te nije u sukobu interesa u vezi s članovima skupine, njihovim vjerovnicima i stečajnim upraviteljima imenovanim u vezi s bilo kojim članom skupine.**

Članak 72.

Zadaci i obveze koordinatora

1. Koordinator

- (a) određuje i izrađuje nacrt preporuka za koordinirano vođenje stečajnog postupka;**
- (b) predlaže plan koordinacije skupine kojim se utvrđuje, opisuje i preporučuje sveobuhvatan paket mjera koji je primjeren cjelovitom pristupu za rješavanje stečaja članova skupine. Plan može posebno obuhvaćati prijedloge o**
 - (i) mjerama koje treba poduzeti kako bi se ponovno uspostavila gospodarska uspješnost i financijska stabilnost skupine ili bilo kojeg njezina dijela;**
 - (ii) rješavanju sporova unutar skupine u vezi s transakcijama i radnjama izbjegavanja unutar skupine;**
 - (iii) dogovorima između stečajnih upravitelja članova stečajne skupine.**

2. Koordinator također može:

- (a) dati mišljenje i sudjelovati u bilo kojem postupku pokrenutom u vezi s bilo kojim članom skupine, posebno prisustvovanjem na skupštinama vjerovnika;**
- (b) posredovati u svakom sporu između dvojice ili više stečajnih upravitelja članova skupine;**
- (c) predstaviti i objasniti svoj plan koordinacije skupine osobama ili tijelima kojima podnosi izvješće u skladu sa svojim nacionalnim pravom;**

- (d) zatražiti informacije od bilo kojeg stečajnog upravitelja o bilo kojem članu skupine kada te informacije jesu ili bi mogle biti korisne kod prepoznavanja i izrade nacрта strategija i mjera za koordinaciju postupaka; te
- (e) zatražiti na razdoblje do šest mjeseci zastajanje s postupkom pokrenutim u vezi s bilo kojim članom skupine pod uvjetom da je takvo zastajanje nužno kako bi se osigurala ispravna provedba plana i da bi od njega imali koristi vjerovnici u postupku za koji se zastajanje traži ili zatražiti prestanak bilo kojeg postojećeg zastajanja. Taj se zahtjev podnosi sudu koji je pokrenuo postupak za koji se traži zastajanje.

- 3. Plan iz stavka 1. točke (b) ne smije uključivati preporuke s obzirom na bilo kakvu konsolidaciju postupka ili stečajnu masu.
- 4. Zadaće i prava koordinatora, kako su definirani u ovom članku, ne odnose se na bilo kojeg člana skupine koji ne sudjeluje u postupku koordinacije skupine.
- 5. Koordinator obavlja svoje dužnosti nepristrano i s dužnom pažnjom.
- 6. Kada koordinator procijeni da ispunjavanje njegovih zadataka zahtijeva značajno povećanje troškova u usporedbi s procjenom troškova iz članka 61. stavka 3. točke (d) te u bilo kojem slučaju kada troškovi prekorače 10 % procijenjenih troškova, koordinator
 - (a) obavješćuje bez odgode stečajne upravitelje koji sudjeluju i
 - (b) traži prethodno odobrenje suda koji je pokrenuo postupak koordinacije.

Članak 73.

Jezici

- 1. Koordinator komunicira sa stečajnim upraviteljem člana skupine koji sudjeluje na jeziku dogovorenom sa stečajnim upraviteljem ili, u nedostatku dogovora, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika institucija Europske unije suda koji je pokrenuo postupak u vezi s tim članom skupine.**
- 2. Koordinator komunicira sa sudom na službenom jeziku tog suda.**

Članak 74.

Suradnja između stečajnih upravitelja i koordinatora

- 1. Stečajni upravitelji imenovani u vezi s članovima skupine i koordinator surađuju jedni s drugima u mjeri u kojoj takva suradnja nije neusklađena s pravilima koja se primjenjuju na odgovarajući postupak.**
- 2. Stečajni upravitelji osobito priopćuju bilo kakve informacije koje su relevantne za koordinatora u obavljanju njegovih zadaća.**

Članak 75.

Opoziv koordinatora

Sud opoziva koordinatora na vlastitu inicijativu ili na zahtjev stečajnog upravitelja člana skupine koji sudjeluje ako

- (a) koordinator djeluje na štetu vjerovnika člana skupine koji sudjeluje ili**
- (b) koordinator ne ispunjava svoje obveze iz ovog poglavlja.**

Članak 76.

Dužnik u posjedu

U ovom poglavlju se odredbe primjenjive na stečajnog upravitelja primjenjuju prema potrebi na dužnika u posjedu.

Članak 77.

Troškovi i raspodjela

- 1. Naknada za koordinatora je primjerena, proporcionalna obavljenim zadaćama i odražava razumne rashode.**
- 2. Kada završi svoje zadaće, koordinator utvrđuje završni popis troškova i udio koji treba platiti svaki član te podnosi to izvješće svakom stečajnom upravitelju koji sudjeluje i sudu koji je pokrenuo postupak koordinacije.**
- 3. Ako nema prigovora stečajnih upravitelja u roku od 30 dana od zaprimanja popisa iz stavka 2., smatra se da su troškovi i udio koji treba platiti svaki član dogovoreni. Popis se podnosi na potvrdu sudu koji je pokrenuo postupak koordinacije.**
- 4. U slučaju prigovora sud koji je pokrenuo postupak koordinacije skupine, na prijedlog koordinatora ili bilo kojeg stečajnog upravitelja koji sudjeluje, donosi odluku o troškovima i udjelu koji treba platiti svaki član u skladu s kriterijima iz stavka 1. te uzimajući u obzir procjenu troškova iz članka 68. stavka 1 i, prema potrebi, članka 72. stavka 6.**
- 5. Svaki stečajni upravitelj koji sudjeluje može osporiti odluku iz stavka 4. u skladu s postupkom utvrđenim u skladu s pravom države članice u kojoj je pokrenut postupak koordinacije skupine.**

POGLAVLJE VI.

ZAŠTITA PODATAKA

Članak 78.

Zaštita podataka

- 1. Nacionalni propisi kojima se provodi Direktiva 95/46/EZ primjenjuju se na obradu osobnih podataka koja se provodi u državama članicama u skladu s ovom Uredbom, pod uvjetom da to ne utječe na postupak obrade iz članka 3. stavka 2. Direktive 95/46/EZ.**
- 2. Uredba (EZ) br. 45/2001 primjenjuje se na obradu osobnih podataka koju provodi Komisija u skladu s ovom Uredbom.**

Članak 79.

Odgovornosti država članica u vezi s obradom osobnih podataka u nacionalnim stečajnim registrima

- 1. Svaka država članica Komisiji dostavlja ime fizičke ili pravne osobe, javnog tijela, agencije ili bilo kojeg drugog tijela koje odredi nacionalnim pravom da obavlja funkcije regulatora u skladu s člankom 2. točkom (d) Direktive 95/46/EZ, kako bi se objavilo na europskom portalu e-pravosuđe.**
- 2. Države članice osiguravaju provođenje tehničkih mjera za osiguranje sigurnosti osobnih podataka koji se obrađuju u njihovim nacionalnim stečajnim registrima iz članka 24.**

3. Države članice odgovorne su za provjeru da regulator, koji je imenovan u okviru nacionalnog prava u skladu s člankom 2. točkom (d) Direktive 95/46/EZ, osigurava poštovanje načela kvalitete podataka, posebice točnost i ažuriranje podataka pohranjenih u nacionalnim stečajnim registrima.
4. Države članice odgovorne su, u skladu s Direktivom 95/46/EZ, za prikupljanje i pohranu podataka u nacionalnim bazama podataka i za odluke donesene kako bi takvi podaci postali dostupni u međusobno povezanom registru koji se može pretraživati putem europskog portala e-pravosuđe.
5. U sklopu informacija koje bi trebalo pružiti osobama čiji se podaci obrađuju kako bi im se omogućilo da ostvare svoja prava, a posebno pravo na brisanje podataka, države članice obavješćuju osobe čiji se podaci obrađuju o razdoblju dostupnosti određenom za osobne podatke pohranjene u stečajnih registrima.

Članak 80.

Odgovornosti Komisije u vezi s obradom osobnih podataka

1. Komisija ispunjava dužnosti regulatora u skladu s člankom 2. točkom (d) Uredbe 45/2001/EZ u skladu sa svojim odgovarajućim odgovornostima utvrđenim u ovom članku.
2. Komisija definira potrebne politike i primjenjuje potrebna tehnička rješenja kako bi ispunila svoje obveze u okviru funkcije regulatora.
3. Komisija provodi tehničke mjere potrebne kako bi se osigurala sigurnost osobnih podataka u prijenosu, a posebno povjerljivost i cjelovitost svakog prijenosa na i s europskog portala e-pravosuđe.
4. Obveze Komisije ne utječu na odgovornosti država članica i drugih tijela za sadržaj i rad međusobno povezanih nacionalnih baza podataka kojima upravljaju.

Članak 81.

Obveze obavješćivanja

Ne dovodeći u pitanje druge informacije koje je potrebno dati osobama čiji se podaci obrađuju u skladu s člancima 11. i 12. Uredbe 45/2001/EZ, Komisija obavješćuje osobe čiji se podaci obrađuju, objavom putem europskog portala e-pravosuđe, o svojoj ulozi u obradi podataka i namjenama za koje će se ti podaci obrađivati.

Članak 82.

Pohranjivanje osobnih podataka,

Što se tiče informacija iz međusobno povezanih nacionalnih baza podataka, nikakvi osobni podaci o osobama čiji se podaci obrađuju ne pohranjuju se na europskom portalu e-pravosuđe. Svi takvi podaci pohranjuju se u nacionalnim bazama podataka kojima upravljaju države članice ili druga tijela.

Članak 83.

Pristup osobnim podacima putem europskog portala e-pravosuđe

Osobni podaci pohranjeni u nacionalnim stečajnim registrima iz članka 24. moraju biti dostupni putem europskog portala e-pravosuđe dok god su dostupni prema nacionalnom pravu.

POGLAVLJE [...] VII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak [...] 84.

Vrijeme primjene

1. Odredbe ove Uredbe primjenjuju se samo na stečajne postupke pokrenute nakon početka njezine [...] **primjene**. Dužnikove radnje obavljene prije početka [...] **primjene** ove Uredbe i dalje se uređuju pravom koje je za njih važno u vrijeme kada su obavljene.
2. **Neovisno o članku 90., Uredba 1346/2000 nastavlja se primjenjivati na stečajne postupke koji su obuhvaćeni Uredbom i koji su pokrenuti prije[datum početka primjene ove Uredbe].**

Članak [...] 85.

Odnos prema konvencijama

1. Po pitanjima na koja se odnosi, [...] **ova** Uredba u odnosima između država članica zamjenjuje konvencije zaključene između dvije ili više država članica i to posebno:
 - (a) Konvenciju između Belgije i Francuske o nadležnosti, valjanosti i provedivosti odluka, arbitražnih odluka i vjerodostojnosti isprava, potpisanu u Parizu 8. srpnja 1899.;
 - (b) Konvenciju između Belgije i Austrije o stečaju, stečajnim nagodbama i obustavi plaćanja (s Dodatnim protokolom od 13. lipnja 1973.), potpisanu u Bruxellesu 16. srpnja 1969.;

- (c) Konvenciju između Belgije i Nizozemske o teritorijalnoj nadležnosti, stečaju i valjanosti i provedivosti odluka, arbitražnih odluka i vjerodostojnosti isprava, potpisanu u Bruxellesu 28. ožujka 1925.;
- (d) Ugovor između Njemačke i Austrije o stečaju i stečajnim nagodbama, potpisan u Beču 25. svibnja 1979.;
- (e) Konvenciju između Francuske i Austrije o nadležnosti, priznavanju i provedivosti odluka o stečaju, potpisanu u Beču 27. veljače 1979.;
- (f) Konvenciju između Francuske i Italije o provedivosti odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, potpisanu u Rimu 3. lipnja 1930.;
- (g) Konvenciju između Italije i Austrije o stečaju i stečajnim nagodbama, potpisanu u Rimu 12. srpnja 1977.;
- (h) Konvenciju između Kraljevine Nizozemske i Savezne Republike Njemačke o međusobnom priznavanju i provedivosti odluka i drugih ovršnih isprava u građanskim i trgovačkim predmetima, potpisanu u Haagu 30. kolovoza 1962.;
- (i) Konvenciju između Ujedinjene Kraljevine i Kraljevine Belgije koja propisuje uzajamnu provedivost odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, s Protokolom, potpisanu u Bruxellesu 2. svibnja 1934.;
- (j) Konvenciju između Danske, Finske, Norveške, Švedske i Islanda o stečaju, potpisanu u Kopenhagenu 7. studenoga 1933.;
- (k) Europsku konvenciju o određenim međunarodnim vidovima stečaja, potpisanu u Istanbulu 5. lipnja 1990.;
- (l) Konvenciju između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Kraljevine Grčke o uzajamnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, potpisanu u Ateni 18. lipnja 1959.;

- (m) Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnom priznavanju i izvršenju arbitražnih odluka i arbitražnih nagodbi u trgovačkim stvarima, potpisan u Beogradu 18. ožujka 1960.;
- (n) Konvenciju između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Italije o uzajamnoj pravosudnoj suradnji u građanskim i upravnim stvarima, potpisana u Rimu 3. prosinca 1960.;
- (o) Sporazum između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Kraljevine Belgije o pravnoj suradnji u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Beogradu 24. rujna 1971.;
- (p) Konvenciju između vlada Jugoslavije i Francuske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Parizu 18. svibnja 1971.;
- (q) Sporazum između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Ateni 22. listopada 1980., koji je i dalje na snazi između Češke Republike i Grčke;
- (r) Sporazum između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Nikoziji 23. travnja 1982., koji je i dalje na snazi između Češke Republike i Cipra;
- (s) Ugovor između Vlade Čehoslovačke Socijalističke Republike i Vlade Republike Francuske o pravnoj pomoći i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim, obiteljskim i trgovačkim stvarima, potpisan u Parizu 10. svibnja 1984., koji je i dalje na snazi između Češke Republike i Francuske;
- (t) Ugovor između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Talijanske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, potpisan u Pragu 6. prosinca 1985., koji je i dalje na snazi između Češke Republike i Italije;

- (u) Sporazum između Republike Latvije, Republike Estonije i Republike Litve o pravnoj pomoći i pravnim odnosima, potpisan u Tallinnu 11. studenoga 1992.;
- (v) Sporazum između Estonije i Poljske o pružanju pravne pomoći i pravnim odnosima u građanskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Tallinnu 27. studenoga 1998.;
- (w) Sporazum između Republike Litve i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskim, radnim i kaznenim stvarima, potpisan u Varšavi 26. siječnja 1993.;
- (x) Konvenciju o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Socijalističke Republike Rumunjske i Helenske Republike te njezin Protokol, potpisanu u Bukureštu 19. listopada 1972.;
- (y) Konvenciju o pravnoj pomoći u građanskim i trgovačkim stvarima između Socijalističke Republike Rumunjske i Francuske Republike, potpisanu u Parizu 5. studenoga 1974.;
- (z) Sporazum o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Narodne Republike Bugarske i Helenske Republike, potpisan u Ateni 10. travnja 1976.;
- (aa) Sporazum o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Narodne Republike Bugarske i Republike Cipra, potpisan u Nikoziji 29. travnja 1983.;

- (ab) Sporazum o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima između Vlade Narodne Republike Bugarske i Vlade Francuske Republike, potpisan u Sofiji 18. siječnja 1989.;
 - (ac) Ugovor o sudskoj pomoći u građanskim stvarima između Rumunjske i Češke Republike, potpisan u Bukureštu 11. srpnja 1994.;
 - (ad) Ugovor o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim stvarima između Rumunjske i Poljske, potpisan u Bukureštu 15. svibnja 1999.
2. Konvencije navedene u stavku 1. i dalje proizvode pravni učinak za postupke pokrenute prije stupanja na snagu [...] Uredbe (EZ) No 1346/2000.
3. Ova Uredba ne primjenjuje se:
- (a) u bilo kojoj državi članici, u onoj mjeri u kojoj je to suprotno obvezama koje u vezi sa stečajem proizlaze iz konvencije koju je ta država zaključila s jednom ili više trećih zemalja prije stupanja na snagu [...] Uredbe (EZ) No 1346/2000;
 - (b) u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske, u onoj mjeri u kojoj je to suprotno obvezama koje u vezi sa stečajem i likvidacijom insolventnih društava proizlaze iz dogovora s Commonwealthom koji postoje u vrijeme stupanja na snagu [...] Uredbe (EZ) No 1346/2000.

Članak 86.

Informacije o nacionalnom stečajnom pravu i stečajnom pravu Unije

- 1. Države članice u okviru Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima koja je osnovana Odlukom Vijeća 2001/470/EZ pružaju kratak opis svojeg nacionalnog zakonodavstva i postupaka koji se odnose na stečaj, a posebno na pitanja iz članka 7. stavka 2., s ciljem stavljanja tih informacija na raspolaganje javnosti.**
- 2. Države članice redovito ažuriraju te informacije.**
- 3. Informacije u vezi s ovom Uredbom Komisija čini dostupnima javnosti.**

Članak 45.

[...]

Članak 87.

Uspostava međusobne povezanosti registara

- 1. Komisija donosi provedbene akte kojima se uspostavlja međusobna povezanost stečajnih registara kako je navedeno u članku 25. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.**
- 2. Pri donošenju ili izmjeni provedbenih akata iz stavka 1. Komisiji pomaže odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.**

Članak 88.

Utvrđivanje i naknadne izmjene standardnih obrazaca

- 1. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju i, prema potrebi, izmjenama obrazaca iz članka 27. stavka 4., članka 54. i 55. i članka 64. stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.**
- 2. Pri donošenju ili izmjeni provedbenih akata iz stavka 1. Komisiji pomaže odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.**

Članak [...] 89.

Klauzula o preispitivanju

- 1. Najkasnije ... deset godina od početka primjene i svakih pet godina nakon toga, Komisija Europskom parlamentu, Vijeću te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Uredbe. Ako je potrebno, uz izvješće se prilaže prijedlog za prilagodbu ove Uredbe.**
- 2. Najkasnije pet godina od početka primjene Komisija Europskom parlamentu, Vijeću te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni postupka koordinacije skupine. Ako je potrebno, uz izvješće se prilaže prijedlog za prilagodbu ove Uredbe.**

3. **Najkasnije 1. siječnja 2016. nakon stupanja na snagu Komisija Europskom parlamentu, Vijeću te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru dostavlja studiju o prekograničnim pitanjima u području odgovornosti direktora i oduzimanja prava direktorima.**
4. **Najkasnije 3 godine od početka primjene Komisija Europskom parlamentu, Vijeću te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru dostavlja studiju o pitanju biranja najpovoljnijeg suda s ciljem zlouporabe.**

Članak 90.

Stavljanje izvan snage

1. **Uredba br. 1346/2000 stavlja se izvan snage.**
2. **Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom navedenom u Prilogu D.**

Članak [...] 91.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Primjenjuje se od ... [24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe] s iznimkom
 - (a) članka 86. u odnosu na informacije o nacionalnom stečajnom pravu i stečajnom pravu Unije, koji se primjenjuje od...[12 mjeseci nakon stupanja na snagu];
 - (b) članka 24. stavka 1. u odnosu na uspostavu stečajnih registara na nacionalnoj razini, koji se primjenjuje od ... [36 mjeseci nakon stupanja na snagu] i
 - (c) članka 25. u odnosu na međusobnu povezanost nacionalnih stečajnih registara, koji se primjenjuje od ... [48 mjeseci nakon stupanja na snagu].
3. Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Za Vijeće

Predsjednik

Predsjednik

PRILOG A

Stečajni postupci iz članka 2. (stavka 5. [...])

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- **De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,**
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- **Võlgade ümberkujundamise menetlus,**

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- [...] Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- **Διαδικασία Εξυγίανσης,**

ESPAÑA

- Concurso,
- **Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,**
- **Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,**
- **Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,**

FRANCE

- Sauvegarde,
- **Sauvegarde accélérée,**
- **Sauvegarde financière accélérée,**
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- **Accordi di ristrutturazione,**
- **Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),**
- **Liquidazione dei beni,**

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonės bankroto byla,
- Īmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto byla,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' **kummerċjant**,
- **Proċedura biex kumpanija tirkupra'**,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- **Concordatul preventiv,**

SLOVENIJA

- **Postopek preventivnega prestrukturiranja,**
- Postopek prisilne poravnave,
- **Postopek poenostavljene prisilne poravnave,**
- **Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,**

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- **Oddĺženie,**

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- **Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,**

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- **Skuldsanering,**

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration.”

Stečajni upravitelji iz članka 2. (stavka 6. [...])

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- **Vorläufiger Sachwalter,**

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- **Mediador concursal,**

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- **Professionista nominato dal Tribunale,**
- **Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,**
- **Liquidatore,**

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- **Kontrolur Speċjali,**

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- **Administrator concordatar,**
- Administrator judiciar,
- Lichidator **judiciar,**

SLOVENIJA

- **Upravitelj,**

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- **Interim Receiver,**
- Judicial factor.

PRILOG C

Uredba stavljena izvan snage s popisom njezinih naknadnih izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000

(SL L 160, 30.6.2000., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 603/2005

(SL L 100, 20.4.2005., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 694/2006

(SL L 121, 6.5.2006., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1791/2006

(SL L 363, 20.12.2006., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 681/2007

(SL L 159, 20.6.2007., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 788/2008

(SL L 213, 8.8.2008., str. 1.)

Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 210/2010

(SL L 65, 13.3.2010., str. 1.)

Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 583/2011

(SL L 160, 18.6.2011, str. 52.)

Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013

(SL L 158, 10.6.2013., str. 1.)

Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 663/2014

(SL L 179, 19.6.2014., str. 4.)

Akt o uvjetima pristupanja Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike i prilagodbama ugovorâ na kojima se temelji Europska unija

(SL L 236, 23.9.2003., str. 33.)

PRILOG D

Korelacijska tablica

Uredba br. 1346/2000	Ova Uredba:
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2., uvodne riječi	Članak 2., uvodne riječi
Članak 2. točka (a)	Članak 2. točka 4.
Članak 2. točka (b)	Članak 2. točka 5.
Članak 2., točka (c)	–
Članak 2. točka (d)	Članak 2. točka 6.
Članak 2. točka (e)	Članak 2. točka 7.
Članak 2. točka (f)	Članak 2. točka 8.
Članak 2. točka (g), uvodne riječi	Članak 2. točka 9., uvodne riječi
Članak 2. točka (g) alineja 1.	Članak 2. točka 9. podtočka vii.
Članak 2. točka (g) alineja 2.	Članak 2. točka 9. podtočka iv.
Članak 2. točka (g) alineja 3.	Članak 2. točka 9. podtočka viii.
Članak 2. točka (h)	Članak 2. točka 10.
–	Članak 2., točke od 1. do 3. i od 11. do 13.
–	Članak 2., točka 10. podtočke od i. do iii., v., vi.
Članak 3.	Članak 3.
–	Članak 4.
–	Članak 5.
–	Članak 6.
Članak 4.	Članak 7.
Članak 5.	Članak 8.
Članak 6.	Članak 9.

Članak 7.	Članak 10.
Članak 8.	Članak 11. stavak 1.
–	Članak 11. stavak 2.
Članak 9.	Članak 12.
Članak 10.	Članak 13. stavak 1.
–	Članak 13. stavak 2.
Članak 11.	Članak 14.
Članak 12.	Članak 15.
Članak 13.	Članak 16.
Članak 14.	Članak 17.
Članak 15.	Članak 18.
Članak 16.	Članak 19.
Članak 17.	Članak 20.
Članak 18.	Članak 21.
Članak 19.	Članak 22.
Članak 20.	Članak 23.
–	Članak 24.
–	Članak 25.
–	Članak 26.
–	Članak 27.
Članak 21. stavak 1.	Članak 28. stavak 2.
Članak 21. stavak 2.	Članak 28. stavak 1.
Članak 22.	Članak 29.
Članak 23.	Članak 30.
Članak 24.	Članak 31.

Članak 25.	Članak 32.
Članak 26.	Članak 33.
Članak 27.	Članak 34.
Članak 28.	Članak 35.
–	Članak 36.
Članak 29.	Članak 37. stavak 1.
–	Članak 37. stavak 2.
–	Članak 38.
–	Članak 39.
Članak 30.	Članak 40.
Članak 31.	Članak 41.
–	Članak 42.
–	Članak 43.
–	Članak 44.
Članak 32.	Članak 45.
Članak 33.	Članak 46.
Članak 34. stavak 1.	Članak 47. stavak 1.
Članak 34. stavak 2.	Članak 47. stavak 2.
Članak 34. stavak 3.	–
–	Članak 48.
Članak 35.	Članak 49.
Članak 36.	Članak 50.
Članak 37.	Članak 51.
Članak 38.	Članak 52.
Članak 39.	Članak 53.

Članak 40.	Članak 54.
Članak 41.	Članak 55.
Članak 42.	–
–	Članak 56.
–	Članak 57.
–	Članak 58.
–	Članak 59.
–	Članak 60.
–	Članak 61.
–	Članak 62.
–	Članak 63.
–	Članak 64.
–	Članak 65.
–	Članak 66.
–	Članak 67.
–	Članak 68.
–	Članak 69.
–	Članak 70.
–	Članak 71.
–	Članak 72.
–	Članak 73.
–	Članak 74.
–	Članak 75.
–	Članak 76.
–	Članak 77.

–	Članak 78.
–	Članak 79.
–	Članak 80.
–	Članak 81.
–	Članak 82.
–	Članak 83.
Članak 43.	Članak 84. stavak 1.
–	Članak 84. stavak 2.
Članak 44.	Članak 85.
–	Članak 86.
Članak 45.	–
–	Članak 87.
–	Članak 88.
Članak 46.	Članak 89. stavak 1.
–	Članak 89. stavci od 2. do 4.
–	Članak 90.
Članak 47.	Članak 91.
Prilog A	Prilog A
Prilog B	–
Prilog C	Prilog B
–	Prilog C
–	Prilog D
